

2023/2226

24.10.2023

DYREKTYWA RADY (UE) 2023/2226

z dnia 17 października 2023 r.

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania stanowią poważne wyzwanie dla Unii i na szczeblu globalnym. Wymiana informacji ma zasadnicze znaczenie w zwalczaniu takich praktyk.
- (2) Parlament Europejski podkreślił polityczne znaczenie sprawiedliwego opodatkowania oraz zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, w tym dzięki ściślejszej współpracy administracyjnej i rozszerzonej wymianie informacji między państwami członkowskimi.
- (3) W dniu 7 grudnia 2021 r. Rada zatwierdziła Sprawozdanie dla Rady Europejskiej dotyczące kwestii podatkowych, przygotowane przez Radę Ecofin, w którym zwrócono się do Komisji o przedstawienie w 2022 r. wniosku ustawodawczego dotyczącego dalszych zmian w dyrektywie Rady 2011/16/UE ⁽³⁾, dotyczących wymiany informacji o kryptoaktywach i interpretacji indywidualnych prawa podatkowego dla osób zamożnych.
- (4) W dniu 26 stycznia 2021 r. Trybunał Obrachunkowy opublikował sprawozdanie, w którym zbadał ramy prawne i wdrożenie dyrektywy 2011/16/UE. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że ogólne ramy prawne dyrektywy 2011/16/UE są solidne, ale niektóre przepisy należy wzmocnić, aby zapewnić wykorzystanie pełnego potencjału wymiany informacji i pomiar skuteczności automatycznej wymiany informacji. Ponadto w sprawozdaniu stwierdzono również, że należy rozszerzyć zakres stosowania dyrektywy 2011/16/UE w celu objęcia nią dodatkowych kategorii aktywów i dochodów, takich jak kryptoaktywa.
- (5) W ciągu ostatnich 10 lat rynek kryptoaktywów znacznie i szybko zyskał na znaczeniu oraz zwiększył swoją kapitalizację. Kryptoaktywo to cyfrowe odzwierciedlenie wartości lub prawa, które da się przenieść i przechowywać w formie elektronicznej z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru lub podobnej technologii.
- (6) W państwach członkowskich obowiązują przepisy i wytyczne, które są odmienne w poszczególnych państwach członkowskich, w sprawie opodatkowania dochodu uzyskanego z transakcji dotyczących kryptoaktywów. Zdecentralizowany charakter kryptoaktywów utrudnia jednak administracjom podatkowym państw członkowskich zapewnienie przestrzegania przepisów prawa podatkowego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 września 2023 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 marca 2023 r. (Dz.U. C 184 z 25.5.2023, s. 55).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (7) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 ⁽⁴⁾ rozszerzono zakres unijnych regulacji na kwestie związane z kryptoaktywami, które dotychczas nie były regulowane unijnymi aktami dotyczącymi usług finansowych, jak również na dostawców usług związanych z takimi kryptoaktywami (zwanymi dalej „dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów”). W rozporządzeniu (UE) 2023/1114 określono definicje stosowane do celów niniejszej dyrektywy. Niniejsza dyrektywa uwzględni również wymóg uzyskania zezwolenia przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1114 w celu zminimalizowania obciążenia administracyjnego po stronie dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Nieodłączny transgraniczny charakter kryptoaktywów wymaga silnej międzynarodowej współpracy administracyjnej w celu zapewnienia skutecznej regulacji.
- (8) Unijne ramy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT) rozszerzają zakres podlegających im podmiotów zobowiązanych na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów regulowanych rozporządzeniem (UE) 2023/1114. Ponadto w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 ⁽⁵⁾ rozszerza się spoczywający na dostawcach usług płatniczych obowiązek w zakresie dołączania do transferów środków pieniężnych informacji o płatniku i odbiorcy płatności na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, aby zapewnić możliwość śledzenia transferów kryptoaktywów w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
- (9) Na poziomie międzynarodowym ramy sprawozdawczości w zakresie kryptoaktywów Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) określone w części I dokumentu „Ramy sprawozdawczości dotyczącej kryptoaktywów i zmiany we wspólnym standardzie do wymiany informacji” zatwierdzonego przez OECD w dniu 26 sierpnia 2022 r. (zwane dalej „ramami sprawozdawczości OECD w zakresie kryptoaktywów”) mają na celu wprowadzenie większej przejrzystości podatkowej w odniesieniu do kryptoaktywów i sprawozdawczości na ich temat. Przepisy unijne powinny uwzględniać ramy opracowane przez OECD w celu podniesienia skuteczności wymiany informacji i ograniczenia obciążeń administracyjnych. Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny korzystać z komentarzy do modelu umowy między właściwymi organami, zawartych w dokumencie zatytułowanym „Międzynarodowe standardy automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych: ramy wymiany informacji dotyczących kryptoaktywów oraz aktualizacja wspólnego standardu do wymiany informacji” z 2023 r. opublikowanym przez OECD w dniu 8 czerwca 2023 r. (zwanymi dalej „komentarzami do modelu umowy między właściwymi organami”) oraz ramy sprawozdawczości OECD w zakresie kryptoaktywów, jako źródła przykładów lub interpretacji oraz w celu zapewnienia spójności stosowania we wszystkich państwach członkowskich.
- (10) W dyrektywie 2011/16/UE określono obowiązki instytucji finansowych w zakresie zgłaszania informacji finansowych administracjom podatkowym, które są następnie zobowiązane do wymiany tych informacji z innymi właściwymi państwami członkowskimi. Większość kryptoaktywów nie podlega jednak obowiązkowi zgłaszania na mocy tej dyrektywy, ponieważ nie stanowią one środków pieniężnych przechowywanych na rachunkach depozytowych ani aktywów finansowych. Ponadto dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, jak również operatorzy kryptoaktywów w większości przypadków nie są objęci aktualną definicją instytucji finansowej przewidzianą w dyrektywie 2011/16/UE.
- (11) Aby sprostać nowym wyzwaniom wynikającym z rosnącego wykorzystania alternatywnych środków płatniczych i inwestycyjnych, które stwarzają nowe ryzyka uchylania się od opodatkowania i nie są jeszcze objęte dyrektywą 2011/16/UE, przepisy dotyczące sprawozdawczości i wymiany informacji powinny obejmować kryptoaktywa i ich użytkowników.
- (12) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego sprawozdawczość powinna być skuteczna, prosta oraz jasno określona. Wykrycie zdarzeń powodujących powstanie obowiązku podatkowego, które występują podczas inwestowania w kryptoaktywa, jest trudne. Raportujący dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów mają najlepsze warunki do gromadzenia i weryfikowania niezbędnych informacji dotyczących swoich użytkowników. Należy zminimalizować obciążenia administracyjne dla branży, aby mogła ona w pełni rozwinąć swój potencjał w Unii.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 1).

- (13) Automatyczna wymiana informacji między organami podatkowymi ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia im niezbędnych informacji umożliwiających im prawidłowe ustalenie kwot należnych podatków dochodowych. Obowiązek sprawozdawczy powinien obejmować zarówno działalność transgraniczną, jak i krajową, aby zapewnić skuteczność przepisów dotyczących sprawozdawczości, właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, równe szanse i przestrzeganie zasady niedyskryminacji.
- (14) Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów objętych rozporządzeniem (UE) 2023/1114, którzy uzyskali zezwolenie na podstawie tego rozporządzenia, oraz do operatorów kryptoaktywów, którzy nie są w ten sposób regulowani i nie uzyskali takiego zezwolenia. Podmioty obu tych kategorii określa się mianem raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, ponieważ taki obowiązek nałożono na nie na mocy niniejszej dyrektywy. Ogólne rozumienie tego, co stanowi kryptoaktywa, jest bardzo szerokie i obejmuje kryptoaktywa, które zostały wyemitowane w sposób zdecentralizowany, a także stabilne kryptowaluty, w tym tokeny będące e-pieniądzem zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2023/1114, i niektóre tokeny niezamienne (NFT). Kryptoaktywa, które mogą być wykorzystywane do celów płatności lub do celów inwestycyjnych, podlegają zgłoszeniu na mocy niniejszej dyrektywy. Dlatego też raportujący dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów powinni przeanalizować w poszczególnych przypadkach, czy kryptoaktywa mogą być wykorzystywane do celów płatności i do celów inwestycyjnych, biorąc pod uwagę wyłączenia przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2023/1114, w szczególności w odniesieniu do ograniczonej sieci i niektórych tokenów użytkowych.
- (15) Aby umożliwić administracjom podatkowym analizę otrzymywanych informacji i wykorzystanie ich zgodnie z przepisami krajowymi, na przykład w celu przyporządkowywania informacji i wyceny aktywów oraz zysków kapitałowych, należy wprowadzić wymóg sprawozdawczości i wymiany informacji w podziale na każde z kryptoaktywów, w odniesieniu do których ich użytkownik dokonał transakcji.
- (16) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów dotyczących automatycznej wymiany informacji między właściwymi organami należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia praktycznych ustaleń niezbędnych do wdrożenia obowiązkowej automatycznej wymiany informacji przekazywanych przez raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, w tym standardowego formularza do wymiany informacji. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁶⁾.
- (17) Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów objęci rozporządzeniem (UE) 2023/1114 mogą wykonywać swoją działalność w Unii na podstawie paszportu po otrzymaniu zezwolenia w jednym z państw członkowskich. W tym celu Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) prowadzi rejestr dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy otrzymali zezwolenie. Dodatkowo ESMA prowadzi również czarną listę operatorów wykonujących usługi w zakresie kryptoaktywów, które wymagają zezwolenia na mocy rozporządzenia (UE) 2023/1114.
- (18) Operatorzy kryptoaktywów, którzy nie są objęci zakresem rozporządzenia (UE) 2023/1114, ale są zobowiązani do przekazywania informacji o użytkownikach kryptoaktywów będących rezydentami w Unii na mocy niniejszej dyrektywy, powinni mieć obowiązek rejestracji w jednym państwie członkowskim w celu wypełnienia swoich obowiązków sprawozdawczych.
- (19) W celu wspierania współpracy administracyjnej z jurysdykcjami spoza Unii operatorzy kryptoaktywów, którzy spełniają określone warunki, powinni mieć możliwość zgłaszania informacji o użytkownikach kryptoaktywów będących rezydentami w Unii jedynie organom podatkowym jurysdykcji spoza Unii, o ile zgłaszane informacje odpowiadają informacjom określonym w niniejszej dyrektywie i o ile istnieje skuteczna kwalifikująca umowa między właściwymi organami z taką jurysdykcją spoza Unii. Kwalifikowana jurysdykcja spoza Unii przekazywałaby z kolei takie informacje administracjom podatkowym państw członkowskich, których rezydentami są użytkownicy kryptoaktywów. W stosownych przypadkach mechanizm ten powinien być uruchamiany, aby zapobiec zgłaszaniu i przekazywaniu odpowiadających informacji więcej niż jeden raz.
- (20) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania niniejszej dyrektywy należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia, czy informacje, których wymiana jest wymagana na mocy umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii, odpowiadają informacjom określonym w niniejszej dyrektywie. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Z uwagi na fakt, że zawieranie z jurysdykcjami spoza Unii umów w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego pozostaje w kompetencji państw członkowskich, działania Komisji mogłyby być również

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

inicjowane na wniosek państwa członkowskiego. W tym celu, na wniosek państwa członkowskiego, Komisja powinna dokonywać stwierdzenia odpowiedniości przed planowanym zawarciem takiej umowy. Jeżeli wymiana takich informacji odbywa się na podstawie wielostronnej umowy między właściwymi organami, Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie odpowiedniości w odniesieniu do całości odnośnych ram objętych taką umową między właściwymi organami. W stosownych przypadkach Komisja powinna nadal mieć możliwość podjęcia decyzji w sprawie odpowiedniości w odniesieniu do dwustronnej umowy między właściwymi organami.

- (21) W zakresie, w jakim międzynarodowy standard sprawozdawczości i automatycznej wymiany informacji o kryptoaktywach, a mianowicie ramy sprawozdawczości OECD w zakresie kryptoaktywów, jest standardem minimalnym lub równoważnym, za pomocą którego wyznacza się minimalny zakres i minimalną treść jego wdrożenia przez jurysdykcje, stwierdzenie – przez Komisję w drodze aktu wykonawczego – odpowiedniości niniejszej dyrektywy względem ram sprawozdawczości OECD w zakresie kryptoaktywów nie powinno być wymagane, pod warunkiem że między jurysdykcjami spoza Unii a wszystkimi państwami członkowskimi istnieje skuteczna kwalifikująca umowa między właściwymi organami.
- (22) Chociaż grupa G-20 zatwierdziła ramy sprawozdawczości OECD w zakresie kryptoaktywów i zaleciła ich wdrożenie, nie podjęto jeszcze decyzji dotyczącej uznania ich za standard minimalny lub równoważny. W oczekiwaniu na tę decyzję, niniejsza dyrektywa zawiera dwa różne podejścia do stwierdzania odpowiedniości.
- (23) Niniejsza dyrektywa nie zastępuje żadnych szerszych obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2023/1114.
- (24) W celu wspierania konwergencji i propagowania spójnego nadzoru w związku z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) 2023/1114 właściwe organy mają współpracować z innymi organami lub instytucjami krajowymi oraz dzielić się odpowiednimi informacjami.
- (25) Zwolnienie z obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w niniejszej dyrektywie, zależne od stwierdzenia istnienia odpowiadających mechanizmów sprawozdawczości i wymiany w odniesieniu do jurysdykcji spoza Unii i państw członkowskich, powinno mieć zastosowanie wyłącznie w dziedzinie opodatkowania, w szczególności do celów niniejszej dyrektywy, i nie należy go uznawać za podstawę stwierdzania odpowiedniości w innych dziedzinach prawa Unii.
- (26) Kluczowe znaczenie ma wzmocnienie przepisów dyrektywy 2011/16/UE dotyczących informacji, które należy zgłaszać lub wymieniać, aby dostosować się do zmian zachodzących na różnych rynkach i w konsekwencji skutecznie zwalczać zidentyfikowane zachowania służące oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania. Te przepisy powinny odzwierciedlać zmiany zaobserwowane na rynku wewnętrznym oraz na poziomie międzynarodowym mające na celu zapewnienie skutecznej sprawozdawczości i wymiany informacji. W związku z tym niniejsza dyrektywa obejmuje m.in. najnowsze zmiany do wspólnego standardu OECD do wymiany informacji, w tym włączenie przepisów dotyczących pieniądza elektronicznego i cyfrowej waluty banku centralnego, określone w części II dokumentu zatytułowanego „Ramy sprawozdawczości dotyczącej kryptoaktywów i zmiany we wspólnym standardzie do wymiany informacji” zatwierdzonego przez OECD w dniu 26 sierpnia 2022 r.; niniejsza dyrektywa obejmuje też rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym na niektóre interpretacje indywidualne dotyczące osób fizycznych. Wdrażając najnowsze zmiany do wspólnego standardu do wymiany informacji, zgodnie z niniejszą dyrektywą i jak wspomniano w motywach dyrektywy Rady 2014/107/UE (*) w odniesieniu do pierwotnej wersji wspólnego standardu do wymiany informacji, państwa członkowskie powinny korzystać z komentarzy do modelu umowy między właściwymi organami i do wspólnego standardu do wymiany informacji, teraz obejmującego również najnowsze zmiany do tego standardu, jako źródła przykładów lub interpretacji oraz w celu zapewnienia spójności stosowania we wszystkich państwach członkowskich.

(*) Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

- (27) Pieniądz elektroniczny, w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽⁸⁾, jest często wykorzystywany w Unii, a wolumen transakcji i ich łączna wartość stale wzrasta. Pieniądz elektroniczny nie jest jednak wyraźnie objęty dyrektywą 2011/16/UE. Państwa członkowskie przyjmują zróżnicowane podejścia do pieniądza elektronicznego. W rezultacie produkty z nim związane nie zawsze są objęte istniejącymi kategoriami dochodu i kapitału zawartymi w dyrektywie 2011/16/UE. Należy zatem wprowadzić do dyrektywy 2011/16/UE przepisy zapewniające, by obowiązki sprawozdawcze miały zastosowanie do pieniądza elektronicznego.
- (28) W celu usunięcia luk prawnych umożliwiających oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania państwa członkowskie powinny być zobowiązane do wymiany informacji dotyczących dochodów z dywidend niepowierniczych. Dochód pochodzący z dywidend niepowierniczych powinien zatem zostać włączony do kategorii dochodów podlegających automatycznej wymianie informacji.
- (29) Numer identyfikacji podatkowej (NIP) jest niezbędny, by państwa członkowskie mogły przyporządkowywać otrzymywane informacje do danych znajdujących się w krajowych bazach danych. Zwiększa on zdolność państw członkowskich do identyfikacji odpowiednich podatników i prawidłowego ustalenia wysokości odnośnych podatków. W związku z tym ważne jest, by państwa członkowskie uwzględniały numer NIP raportowanych osób fizycznych i podmiotów w ramach sprawozdawczości i przekazywania informacji w kontekście wymian dotyczących: kategorii dochodu i kapitału podlegających obowiązkowej automatycznej wymianie informacji; rachunków finansowych; interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych; sprawozdań według krajów; podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych; informacji na temat sprzedawców na platformach cyfrowych i kryptoaktywów.
- (30) Aby zwiększyć dostępność numeru NIP dla właściwych organów państw członkowskich, każde państwo członkowskie powinno podjąć niezbędne środki w celu wprowadzenia wymogu zgłaszania numeru NIP osób fizycznych i podmiotów – nadanego przez państwo członkowskie rezydencji – w odniesieniu do dochodów z zatrudnienia, wynagrodzenia dyrektorów oraz świadczeń emerytalnych i rentowych oraz w odniesieniu do interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych, sprawozdań według krajów oraz podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych. Środki takie mogą obejmować m.in. wprowadzenie – przed upływem terminu transpozycji określonego w niniejszej dyrektywie – krajowych wymogów prawnych dotyczących zgłaszania numeru NIP. Ponadto po wejściu w życie dyrektywy Rady (UE) 2022/2523⁽⁹⁾ oraz w świetle przepisów dotyczących bezpiecznych przystani określonych w tej dyrektywie ważne jest zapewnienie odpowiedniego przyporządkowywania informacji w kontekście obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na temat sprawozdań według krajów zgodnie z dyrektywą 2011/16/UE. Państwa członkowskie uznają jednak również, że mogą wystąpić rzadkie sytuacje, w których podmiot raportujący lub raportująca osoba fizyczna po prostu nie mają możliwości zgromadzenia i zgłoszenia numeru NIP, w tym w przypadkach, w których – pomimo dołożenia wszelkich starań – podmiot raportujący lub raportująca osoba fizyczna nie były w stanie zgromadzić numeru NIP lub gdy podatnikowi nie nadano numeru NIP.
- (31) W przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego uzyskał numer NIP osób fizycznych i podmiotów nadany przez państwo członkowskie rezydencji, każde państwo członkowskie powinno ująć ten numer w wymianach dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych, sprawozdań według krajów oraz podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych.
- (32) Brak wymiany interpretacji indywidualnych dotyczących osób fizycznych oznacza, że administracje podatkowe odnośnych państw członkowskich mogą nie znać tych interpretacji. Istnieje zatem ryzyko powstania okazji do oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania. W celu zmniejszenia tego ryzyka, a także w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, automatyczna wymiana interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym powinna obejmować takie interpretacje, w przypadku gdy kwota transakcji lub serii transakcji objętych daną interpretacją indywidualną o wymiarze transgranicznym, przekracza określony próg.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2022/2523 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii (Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 1).

- (33) Interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym, które określają, czy dana osoba jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim wydającym daną interpretację, również powinny być wymieniane automatycznie. Jednak dla zapewnienia proporcjonalności oraz w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych niektóre powszechne formy interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym, które mogą obejmować element ustalenia, czy dana osoba fizyczna jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, nie powinny – wyłącznie na tej podstawie – podlegać wymianie informacji na temat interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym. Nie powinny być wymieniane interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym dotyczące opodatkowania u źródła w odniesieniu do dochodów nierezydentów z tytułu zatrudnienia, wynagrodzeń dyrektorów oraz świadczeń emerytalnych i rentowych, chyba że kwota transakcji lub serii transakcji, o których mowa w danej interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym, przekracza określony próg.
- (34) Oczekuje się, że wiele państw członkowskich wprowadzi usługi identyfikacyjne jako uproszczony i znormalizowany sposób identyfikacji dostawców usług i podatników. Państwom członkowskim, które chcą korzystać z tego formatu identyfikacji, należy na to pozwolić, pod warunkiem że nie wpływa to na przepływ i jakość informacji w innych państwach członkowskich, które nie korzystają z takich usług identyfikacyjnych. W związku z tym korzystanie z usług identyfikacyjnych nie powinno wpływać na procedury należytej staranności ani wymogi dotyczące gromadzenia informacji. Ponadto, jeżeli to podejście odbiega pod pewnymi względami od odpowiadających standardów OECD dotyczących automatycznej wymiany informacji, przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące korzystania z usług identyfikacyjnych nie powinny mieć wpływu na ustalenie, czy informacje przekazywane i wymieniane na podstawie umowy między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii są równoważne lub odpowiadają informacjom określonym w niniejszej dyrektywie.
- (35) Istotne jest, aby co do zasady informacje przekazywane na podstawie dyrektywy 2011/16/UE wykorzystywano w celu ustalania wysokości, stosowania i egzekwowania podatków objętych zakresem przedmiotowym tej dyrektywy. Niejasne uregulowania spowodowały pojawienie się braku pewności co do wykorzystywania informacji. Biorąc pod uwagę powiązania między oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania a praniem pieniędzy, w tym w zakresie egzekwowania prawa, należy wyjaśnić, że możliwe powinno być wykorzystywanie informacji przekazywanych między państwami członkowskimi również w celu ustalania wysokości, stosowania i egzekwowania ceł oraz w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu.
- (36) Biorąc pod uwagę ilość i charakter informacji gromadzonych i wymienianych na podstawie dyrektywy 2011/16/UE, informacje te mogą być przydatne w niektórych innych obszarach. Chociaż wykorzystanie tych informacji w innych obszarach powinno zasadniczo ograniczać się do obszarów zatwierdzonych przez państwo członkowskie przekazujące informacje zgodnie z niniejszą dyrektywą, istnieje potrzeba umożliwienia szerszego wykorzystania informacji w sytuacjach o szczególnym i poważnym charakterze oraz w przypadkach, gdy podjęcie działań uzgodniono na szczeblu Unii. Takimi sytuacjami byłyby w szczególności te, w których podjęto decyzje na podstawie art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczące środków ograniczających. Informacje wymieniane na podstawie dyrektywy 2011/16/UE mogą być bardzo istotne dla wykrycia przypadków naruszenia lub obejścia środków ograniczających. Z kolei wszelkie potencjalne naruszenia środków ograniczających będą istotne do celów podatkowych, ponieważ unikanie środków ograniczających w większości przypadków będzie również oznaczało unikanie opodatkowania w odniesieniu do odnośnych aktywów. Biorąc pod uwagę prawdopodobne synergie i ścisły związek między wykrywaniem przypadków naruszenia środków ograniczających i wykrywaniem przypadków unikania opodatkowania, właściwe jest zatem zezwolenie na dalsze wykorzystanie informacji.
- (37) Zasadnicze znaczenie ma, by informacje przekazywane na mocy dyrektywy 2011/16/UE były wykorzystywane przez właściwy organ każdego państwa członkowskiego, które otrzymuje te informacje. W związku z tym należy zobowiązać właściwy organ każdego państwa członkowskiego do wprowadzenia skutecznego mechanizmu zapewniającego wykorzystanie informacji uzyskanych w wyniku sprawozdawczości lub wymiany informacji na podstawie dyrektywy 2011/16/UE. Takie wykorzystanie informacji może obejmować na przykład dobrowolne programy zapewniania zgodności, powiadomienia służące do generowania ujawnień informacji, kampanie informacyjne, wstępne wypełnianie deklaracji podatkowych, oceny ryzyka, kontrole ograniczone, kontrole ogólne, kodowanie podatkowe, szacowanie podatkowe, asymilację do systemów krajowych i inne środki związane z opodatkowaniem.
- (38) W celu efektywniejszego wykorzystania zasobów, ułatwienia wymiany informacji oraz uniknięcia potrzeby dokonywania przez każde państwo członkowskie podobnych zmian w ich systemach przechowywania informacji należy utworzyć centralną bazę danych dotyczącą informacji, które mają być przekazywane na temat kryptoaktywów, dostępną dla wszystkich państw członkowskich, a dla Komisji wyłącznie do celów statystycznych, w której to bazie danych państwa członkowskie mogłyby zamieszczać i przechowywać przekazywane informacje, zamiast wymienia-

nia ich zabezpieczoną pocztą elektroniczną. Państwa członkowskie powinny mieć prawo dostępu wyłącznie do tych danych zawartych w tej centralnej bazie, które dotyczą ich własnych rezydentów. Wszelki dostęp do centralnej bazy danych i wszelkie ograniczenia w dostępie do niej powinny być zgodne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽¹⁰⁾. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania praktycznych ustaleń niezbędnych do utworzenia takiej centralnej bazy danych. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

- (39) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu opracowania narzędzia umożliwiającego elektroniczną i automatyczną weryfikację prawidłowości numeru NIP przekazanego przez podatnika lub podmiot raportujący lub raportującą osobę fizyczną. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Narzędzie informatyczne, które zostanie udostępnione państwu członkowskiemu, ma na celu pomóc w zwiększeniu wskaźników dopasowania w przypadku administracji podatkowych i ogólnie poprawić jakość wymienianych informacji.
- (40) Minimalny okres zatrzymywania informacji uzyskanych w drodze wymiany informacji między państwami członkowskimi zgodnie z dyrektywą 2011/16/UE powinien być nie dłuższy niż to konieczne, ale w każdym razie nie krótszy niż pięć lat. Państwa członkowskie nie powinny zatrzymywać informacji dłużej, niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy.
- (41) Raportujące instytucje finansowe, pośrednicy, raportujący operatorzy platform, raportujący dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub właściwe organy państw członkowskich są administratorami danych w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679. Jeżeli co najmniej dwóch z tych administratorów wspólnie ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych, uznaje się, że są oni współadministratorami. Przykładowo, właściwe organy państw członkowskich uznaje się za współadministratorów centralnej bazy danych, ponieważ organy te wspólnie uzgodniły przetwarzanie danych osobowych i sposób ich przetwarzania.
- (42) Aby zapewnić właściwe egzekwowanie przepisów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy dotyczącymi obowiązkowej automatycznej wymiany informacji zgłaszanych przez raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz powinny podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Wybór sankcji pozostaje w gestii państw członkowskich przy czym przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (43) W celu ujednoczenia harmonogramów oceny stosowania dyrektywy 2011/16/UE oraz odbywającej się co dwa lata oceny znaczenia cech rozpoznawczych w załączniku IV do niniejszej dyrektywy należy uspołnić harmonogram tych procesów oceny.
- (44) Biorąc pod uwagę wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie C-694/20, *Orde van Vlaamse Balies i in.* ⁽¹¹⁾, dyrektywę 2011/16/UE należy zmienić w taki sposób, aby jej przepisy nie skutkowały nałożeniem na prawnika działającego w charakterze pośrednika – w przypadku gdy jest on zwolniony z obowiązku zgłoszenia, ze względu na prawniczą tajemnicę zawodową, którą jest związany – wymogu powiadomienia każdego innego pośrednika, który nie jest jego klientem, o obowiązkach sprawozdawczych tego pośrednika. Jednakże pośrednik, który jest zwolniony z obowiązku zgłoszenia ze względu na prawniczą tajemnicę zawodową, którą jest związany, powinien pozostać zobowiązany do niezwłocznego powiadomienia swojego klienta o spoczywających na tym kliencie obowiązkach zgłoszenia.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 grudnia 2022 r., *Orde van Vlaamse Balies i in.*, C-694/20, ECLI:EU:C:2022:963.

- (45) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹²⁾ zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 3 kwietnia 2023 r. ⁽¹³⁾.
- (46) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsza dyrektywa zapewnia pełne poszanowanie prawa do ochrony danych osobowych zapisanego w art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W tym względzie należy przypomnieć, że rozporządzenia (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725 mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na podstawie dyrektywy 2011/16/UE. Ponadto niniejsza dyrektywa ma na celu zapewnienie pełnego poszanowania wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
- (47) Ponieważ cel dyrektywy 2011/16/UE, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (48) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 9 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) do celów art. 8 ust. 1 oraz art. 8a–8ad – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które można wyszukiwać zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;”;

(ii) akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) do celów przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1 i 3a oraz art. 8a–8ad – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji przewidzianych w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego punktu.”;

(iii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W kontekście niniejszego artykułu, art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz załącznika IV wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I. W kontekście art. 21 ust. 5 oraz art. 25 ust. 3 i 4 wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załącznikach I, V lub VI. W kontekście art. 8aa i załącznika III wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają znaczenie określone w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku III. W kontekście art. 8ac i załącznika V wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają znaczenie określone w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku V. W kontekście art. 8ad i załącznika VI wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają znaczenie określone w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku VI.”;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹³⁾ Dz.U. C 199 z 7.6.2023, s. 5.

b) pkt 14 akapit pierwszy lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) dotyczy transakcji transgranicznej lub tego, czy działalność prowadzona przez osobę w innej jurysdykcji prowadzi, czy nie prowadzi do ustanowienia stałego zakładu, lub tego, czy osoba fizyczna jest, czy nie jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim wydającym interpretację indywidualną; oraz”;

c) dodaje się punkty w brzmieniu:

„28) »dochody z dywidend niepowierniczych« oznaczają dywidendy lub inne dochody traktowane jak dywidendy w państwie członkowskim płatnika, wpłacone lub uznane na poczet rachunku innego niż 'rachunek powierniczy' zdefiniowany w załączniku I sekcja VIII część C pkt 3;

29) »ubezpieczenia na życie nieobjęte innymi unijnymi instrumentami prawnymi dotyczącymi wymiany informacji i innymi podobnymi środkami« oznaczają 'umowy ubezpieczenia', inne niż 'pieniężne umowy ubezpieczenia' podlegające zgłaszaniu na mocy załącznika I sekcja I, w sytuacji gdy świadczenia z tytułu umów są wypłacane w przypadku śmierci posiadacza polisy ubezpieczeniowej;

30) »adres rozproszonego rejestru« oznacza adres rozproszonego rejestru, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 (*);

31) »klient« oznacza, na potrzeby art. 8ab, pośrednika lub odpowiedniego podatnika, który otrzymuje usługi, w tym pomoc, doradztwo, porady lub wskazówki, od pośrednika objętego obowiązkiem zachowania prawniczej tajemnicy zawodowej w odniesieniu do podlegającego zgłoszeniu uzgodnienia transgranicznego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).”;

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje – w drodze wymiany automatycznej – właściwemu organowi dowolnego z pozostałych państw członkowskich wszelkie informacje, którymi dysponuje w odniesieniu do rezydentów tego innego państwa członkowskiego, dotyczące następujących szczególnych kategorii dochodu i kapitału, zgodnie z ich interpretacją na mocy krajowych przepisów państwa członkowskiego przekazującego informacje:

a) dochody z zatrudnienia;

b) wynagrodzenia dyrektorów;

c) dochody z ubezpieczeń na życie nieobjęte innymi unijnymi instrumentami prawnymi dotyczącymi wymiany informacji i innymi podobnymi środkami;

d) świadczenia emerytalne i rentowe;

e) własność nieruchomości i dochody z tego tytułu;

f) należności licencyjne;

g) dochody z dywidend niepowierniczych inne niż dochody z dywidend zwolnione z podatku dochodowego od osób prawnych na mocy art. 4, 5 lub 6 dyrektywy Rady 2011/96/UE (*).

(*) Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8).”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Przed dniem 1 stycznia 2026 r. państwa członkowskie informują Komisję o co najmniej pięciu kategoriach wymienionych w ust. 1 akapit pierwszy, w odniesieniu do których właściwy organ każdego państwa członkowskiego przekazuje w drodze wymiany automatycznej właściwemu organowi dowolnego z pozostałych państw członkowskich informacje dotyczące rezydentów tego innego państwa członkowskiego. Informacje te dotyczą okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2026 r. lub później.”;

c) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty i rachunki, które mają być traktowane, odpowiednio, jako ‘nieraportujące instytucje finansowe’ i ‘rachunki wyłączone’, spełniały wszystkie wymogi wymienione w załączniku I sekcja VIII część B pkt 1 lit. c) oraz w załączniku I sekcja VIII część C pkt 17 lit. g), w szczególności wymóg, aby status ‘instytucji finansowej’ jako ‘nieraportującej instytucji finansowej’ lub status rachunku jako ‘rachunku wyłączonego’ nie zagroziły realizacji celów niniejszej dyrektywy.”;

3) w art. 8a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym dotyczy wyłącznie spraw podatkowych osoby fizycznej lub osób fizycznych, z wyjątkiem sytuacji, gdy taka interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym została wydana, zmieniona lub odnowiona po dniu 1 stycznia 2026 r. oraz gdy:

- a) kwota transakcji lub serii transakcji będących przedmiotem interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym przekracza 1 500 000 EUR (lub równoważną kwotę w dowolnej innej walucie), o ile kwota taka jest w danej interpretacji indywidualnej podana; lub
- b) interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym określa, czy dana osoba jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim wydającym daną interpretację.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) i bez uszczerbku dla kwoty, o której mowa w interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym, w przypadku serii transakcji dotyczących różnych towarów, usług lub aktywów kwota podana w danej interpretacji indywidualnej obejmuje całkowitą wartość bazową. Kwot nie sumuje się, jeżeli te same towary, usługi lub aktywa są przedmiotem kilkukrotnej transakcji.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. b) wymiana informacji na temat interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym dotyczących osób fizycznych nie obejmuje takich interpretacji dotyczących opodatkowania u źródła w odniesieniu do dochodów nierezydentów z tytułu zatrudnienia, wynagrodzeń dyrektorów lub świadczeń emerytalnych i rentowych.”;

b) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dane identyfikacyjne osoby, innej niż osoba fizyczna – z wyjątkiem przypadków gdy interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym dotyczy osoby fizycznej i jest przekazywana zgodnie z ust. 1 i 4 – a w stosownych przypadkach również grupy osób, do której ona należy.”;

(ii) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) dane identyfikacyjne wszelkich osób, innych niż osoby fizyczne – z wyjątkiem przypadków gdy interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym dotyczy osoby fizycznej i jest przekazywana zgodnie z ust. 1 i 4 – w ewentualnych innych państwach członkowskich, na które to osoby interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe mogą mieć wpływ (ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązana jest każda taka osoba); oraz”;

4) w art. 8ab wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Każde państwo członkowskie może przyjąć niezbędne środki w celu zapewnienia pośrednikom prawa do zwolnienia z obowiązku przekazywania informacji dotyczących podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych, jeżeli taki obowiązek zgłoszenia stanowiłby naruszenie prawniczej tajemnicy zawodowej na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego. W takich okolicznościach każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu zobowiązania każdego z pośredników, który otrzymał zwolnienie, do bezzwłocznego powiadomienia swojego klienta, jeżeli ten klient jest pośrednikiem, lub, w przypadku braku takiego pośrednika, jeżeli ten klient jest właściwym podatnikiem, o ciążyących na kliencie obowiązkach zgłoszenia na mocy ust. 6.”;

b) w ust. 14 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dane identyfikacyjne pośredników – innych niż pośrednicy zwolnieni z obowiązku zgłoszenia ze względu na prawniczą tajemnicę zawodową na mocy ust. 5 – i właściwych podatników, w tym ich nazwę lub imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych), rezydencję do celów podatkowych, numer ‘NIP’ oraz, w stosownych przypadkach, dane osób będących przedsiębiorstwami powiązаныmi z właściwym podatnikiem;”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) streszczenie treści podlegającego zgłoszeniu uzgodnienia transgranicznego, w tym wskazanie nazwy, pod jaką to uzgodnienie funkcjonuje, jeżeli taka istnieje, oraz opis stosownych uzgodnień, oraz wszelkie inne informacje, które mogłyby pomóc właściwemu organowi w ocenie potencjalnego ryzyka podatkowego, nie prowadząc do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłyby sprzeczne z porządkiem publicznym;”;

5) w art. 8ac ust. 2 akapit pierwszy dodaje się literę w brzmieniu:

„m) identyfikator ‘usługi identyfikacyjnej’ i państwo członkowskie wydania, jeżeli ‘raportujący operator platformy’ polega na bezpośrednim potwierdzeniu tożsamości i rezydencji ‘sprzedawcy’ za pośrednictwem ‘usługi identyfikacyjnej’ udostępnionej przez państwo członkowskie lub Unię w celu ustalenia tożsamości i rezydencji podatkowej ‘sprzedawcy’; w takich przypadkach nie jest konieczne przekazywanie państwu członkowskiemu wydania identyfikatora ‘usługi identyfikacyjnej’ informacji, o których mowa w lit. c)–g).”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8ad

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji przekazywanych przez ‘raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów’

1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobowiązania ‘raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów’ do wypełniania obowiązków sprawozdawczych i spełniania procedur należytej staranności określonych odpowiednio w załączniku VI sekcje II i III. Każde państwo członkowskie zapewnia również skuteczne wdrożenie i przestrzeganie takich środków, zgodnie z załącznikiem VI sekcja V.

2. Zgodnie z mającymi zastosowanie obowiązkami sprawozdawczymi i procedurami należytej staranności określonymi odpowiednio w załączniku VI sekcje II i III, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma miejsce sprawozdawczość, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w drodze automatycznej wymiany i w terminie określonym w ust. 6 niniejszego artykułu, przekazuje właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich informacje określone w ust. 3 niniejszego artykułu zgodnie z ustaleniami praktycznymi przyjętymi na podstawie art. 21.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego przekazuje następujące informacje odnośnie do każdej ‘osoby raportowanej’:

a) imię i nazwisko lub nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) ‘NIP’ oraz, w przypadku osoby fizycznej, datę i miejsce urodzenia każdego ‘użytkownika raportowanego’, a w przypadku dowolnego ‘podmiotu’, który – po zastosowaniu procedur należytej staranności określonych w załączniku VI sekcja III – zostanie zidentyfikowany jako posiadający co najmniej jedną ‘osobę kontrolującą’ będącą ‘osobą raportowaną’ – nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji oraz numer(-y) ‘NIP’ ‘podmiotu’, a także imię i nazwisko, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) ‘NIP’ oraz datę i miejsce urodzenia każdej ‘osoby kontrolującej’ ten ‘podmiot’ będącej ‘osobą raportowaną’, jak również rolę lub role, na podstawie których każda taka ‘osoba raportowana’ jest ‘osobą kontrolującą’ ten ‘podmiot’;

niezależnie od akapitu pierwszego niniejszej litery, w przypadku gdy ‘raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów’ polega na bezpośrednim potwierdzeniu tożsamości i rezydencji ‘osoby raportowanej’ za pośrednictwem ‘usługi identyfikacyjnej’ udostępnionej przez państwo członkowskie lub Unię w celu ustalenia tożsamości i rezydencji podatkowej ‘osoby raportowanej’, informacje przekazywane państwu członkowskiemu wydania identyfikatora ‘usługi identyfikacyjnej’ dotyczące ‘osoby raportowanej’ obejmują imię i nazwisko, identyfikator ‘usługi identyfikacyjnej’ i państwo członkowskie wydania, jak również rolę lub role na podstawie których każda taka ‘osoba raportowana’ jest ‘osobą kontrolującą’ ten ‘podmiot’;

- b) imię i nazwisko lub nazwę, adres, numer 'NIP' i, jeśli jest dostępny, indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 7, oraz globalny identyfikator osoby prawnej 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów';
- c) w odniesieniu do każdego rodzaju 'raportowanego kryptoaktywa', w przypadku którego 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' w ciągu danego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego przeprowadził 'raportowane transakcje', w stosownych przypadkach:
- (i) pełną nazwę rodzaju 'raportowanego kryptoaktywa';
 - (ii) łączną kwotę wpłaconą brutto, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w odniesieniu do przypadków nabycia za 'walutę fiat';
 - (iii) łączną otrzymaną kwotę brutto, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w związku z przypadkami zbycia za 'walutę fiat';
 - (iv) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w związku z przypadkami nabycia za inne 'raportowane kryptoaktywa';
 - (v) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w związku z przypadkami zbycia za inne 'raportowane kryptoaktywa';
 - (vi) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych detalicznych transakcji płatniczych';
 - (vii) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' z podziałem na rodzaje transferu, jeśli są one znane 'raportującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów', w odniesieniu do 'transferów' do 'użytkownika raportowanego' nieobjętych ppkt (ii) oraz (iv);
 - (viii) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' z podziałem na rodzaje transferu, jeśli są one znane 'raportującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów', w odniesieniu do 'transferów' dokonanych przez 'użytkownika raportowanego' nieobjętych ppkt (iii), (v) oraz (vi); oraz
 - (ix) łączną rzeczywistą wartość rynkową, a także łączną liczbę jednostek 'transferów' dokonanych przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' na adresy rozproszonego rejestru, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2023/1114, co do których nie ma informacji, jakoby były powiązane z dostawcą usług w zakresie wirtualnych aktywów lub instytucją finansową.

Na potrzeby lit. c) ppkt (ii) oraz (iii) kwotę wpłaconą lub otrzymaną zgłasza się w tej 'walucie fiat', w której ją wpłacono lub otrzymano. Jeżeli kwoty te wpłacono lub otrzymano w wielu 'walutach fiat', zgłasza się je w jednej 'walucie fiat' przeliczonej podczas każdej 'raportowanej transakcji' w sposób konsekwentnie stosowany przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów'.

Na potrzeby lit. c) ppkt (iv)–(ix) rzeczywistą wartość rynkową określa się i zgłasza w jednej 'walucie fiat', wycenianej podczas każdej 'raportowanej transakcji' w sposób konsekwentnie stosowany przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów'.

W przekazywanych informacjach podaje się 'walutę fiat', w której zgłaszana jest każda kwota.

4. W celu ułatwienia wymiany informacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje niezbędne ustalenia praktyczne, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w tym ustępie, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza elektronicznego przewidzianego w art. 20 ust. 5. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

5. Komisja nie ma dostępu do informacji, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b).

6. Przekazanie informacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu odbywa się przy użyciu standardowego formularza elektronicznego, o którym mowa w art. 20 ust. 5, w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą obowiązki sprawozdawcze mające zastosowanie do 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów'. Pierwsze informacje za odnośny rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy przekazuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

7. W celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych zgodnie z ust. 1 każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne przepisy, w ramach których nakłada na 'operatora kryptoaktywów' obowiązek rejestracji w Unii. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji przydziela takiemu 'operatorowi kryptoaktywów' indywidualny numer identyfikacyjny.

Państwa członkowskie przyjmują przepisy, zgodnie z którymi 'operator kryptoaktywów' dokonuje rejestracji u właściwego organu jednego państwa członkowskiego w myśl zasad opisanych w załączniku VI sekcja V część F.

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby 'operator kryptoaktywów', którego rejestrację cofnięto zgodnie z załącznikiem VI sekcja V część F pkt 7, mógł zarejestrować się ponownie jedynie pod warunkiem przedstawienia organom zainteresowanego państwa członkowskiego odpowiednich gwarancji w odniesieniu do swojego zobowiązania do przestrzegania obowiązków sprawozdawczych w Unii, w tym wszelkich zaległych niewypełnionych obowiązków sprawozdawczych.

8. Ust. 7 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do 'dostawców usług w zakresie kryptoaktywów' w rozumieniu załącznika VI sekcja IV część B pkt 1.

9. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – ustalenia praktyczne i techniczne niezbędne do rejestracji i identyfikacji 'operatorów kryptoaktywów'. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

10. Do dnia 31 grudnia 2025 r. Komisja utworzy rejestr 'operatorów kryptoaktywów', w którym rejestrowane będą informacje podlegające przekazywaniu zgodnie z załącznikiem VI sekcja V część F pkt 2. Ten rejestr 'operatorów kryptoaktywów' będzie dostępny dla właściwych organów wszystkich państw członkowskich.

11. Na uzasadniony wniosek dowolnego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa, czy informacje, które muszą być automatycznie wymieniane na mocy umowy między właściwymi organami zainteresowanego państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii, odpowiadają informacjom określonym w załączniku VI sekcja II część B, w rozumieniu załącznika VI sekcja IV część F pkt 5. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Państwo członkowskie wnoszące o zastosowanie środka, o którym mowa w akapicie pierwszym, przesyła Komisji uzasadniony wniosek.

Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich informacji niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Kiedy Komisja posiada już wszystkie niezbędne informacje, w terminie jednego miesiąca powiadamia o tym wnoszące państwo członkowskie i przekazuje stosowne informacje komitetowi, o którym mowa w art. 26 ust. 1.

Komisja, działając z własnej inicjatywy, przyjmuje akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, wyłącznie w odniesieniu do zawartej przez państwo członkowskie umowy między właściwymi organami z jurysdykcją spoza Unii, która to umowa wymaga automatycznej wymiany informacji na temat osoby fizycznej lub 'podmiotu' będących klientami 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' na potrzeby przeprowadzania 'raportowanych transakcji'.

Przy stwierdzaniu, czy informacje są odpowiadające – w rozumieniu akapitu pierwszego – w odniesieniu do 'raportowanych transakcji', Komisja należycie uwzględni zakres, w jakim system, na którym opierają się takie informacje, odpowiada systemowi określonymu w załączniku VI, w szczególności w odniesieniu do:

a) definicji 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów', 'użytkownika raportowanego' oraz 'raportowanej transakcji';

- b) procedur mających zastosowanie w celu identyfikacji 'użytkowników raportowanych';
- c) obowiązków sprawozdawczych;
- d) zasad i procedur administracyjnych, jakie mają wdrożyć jurysdykcje spoza Unii, aby zapewnić skuteczne wykonywanie i przestrzeganie określonych w tym systemie procedur należytej staranności i obowiązków sprawozdawczych.

Procedura, o której mowa w niniejszym ustępie, ma także zastosowanie do stwierdzenia, że dane informacje nie są już odpowiadające w rozumieniu załącznika VI sekcja IV część F pkt 5.

12. Niezależnie od ust. 11, w przypadku gdy międzynarodowy standard sprawozdawczości i automatycznej wymiany informacji o kryptoaktywach określono jako standard minimalny lub równoważny, nie jest już wymagane stwierdzenie przez Komisję w drodze aktów wykonawczych, czy informacje, które muszą być automatycznie wymieniane na mocy tego standardu i umowy między właściwymi organami zawartej przez zainteresowane państwo członkowskie lub zainteresowane państwa członkowskie z jurysdykcją spoza Unii, są odpowiadające. Informacje te uznaje się za odpowiadające informacjom wymaganym na mocy niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że wszystkie zainteresowane państwa członkowskie zawarły z jurysdykcją spoza Unii umowę między właściwymi organami, na mocy której wymagana jest automatyczna wymiana informacji dotyczących osoby fizycznej lub 'podmiotu' będących klientem 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' do celów przeprowadzania 'raportowanych transakcji'. Odpowiadające przepisy zawarte w niniejszym artykule oraz w załączniku VI nie mają już zastosowania do takich celów.”;

- 7) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje przekazywane między państwami członkowskimi w dowolnej formie zgodnie z niniejszą dyrektywą są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy krajowego prawa państwa członkowskiego, które informacje te otrzymało. Takie informacje mogą być wykorzystywane do celów oceny, stosowania i egzekwowania prawa krajowego państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2, a także VAT, innych podatków pośrednich, ceł oraz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.”;

- b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwy organ otrzymujący informacje i dokumenty może również wykorzystywać te otrzymane informacje i dokumenty bez zezwolenia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do dowolnych celów objętych aktem opartym na art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i przekazywać je do takich celów właściwemu organowi odpowiedzialnemu za wdrażanie środków ograniczających w zainteresowanym państwie członkowskim.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego uzna, że informacje, które otrzymał od właściwego organu innego państwa członkowskiego, mogą być użyteczne dla właściwego organu trzeciego państwa członkowskiego do celów, o których mowa w ust. 1, może on przekazać te informacje temu ostatniemu właściwemu organowi, pod warunkiem że przekazanie informacji jest zgodne z zasadami i procedurami określonymi w niniejszej dyrektywie. Informuje on właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje, o tym, że zamierza przekazać je trzeciemu państwu członkowskiemu. Państwo członkowskie, z którego pochodzą informacje, może sprzeciwić się ich przekazaniu w terminie 15 dni kalendarzowych od otrzymania powiadomienia od państwa członkowskiego zamierzającego przekazać informacje innemu państwu członkowskiemu.”;

- 8) w art. 18 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego wprowadza skuteczny mechanizm w celu zapewnienia wykorzystania informacji uzyskanych w drodze sprawozdawczości lub wymiany informacji na podstawie art. 8–8ad.”;

9) art. 20 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe w następujących przypadkach:

- a) do celów automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych zgodnie z art. 8a przed dniem 1 stycznia 2017 r.;
- b) do celów automatycznej wymiany informacji dotyczących podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych zgodnie z art. 8ab przed dniem 30 czerwca 2019 r.;
- c) do celów automatycznej wymiany informacji dotyczących ‘raportowanych kryptoaktywów’ zgodnie z art. 8ad przed dniem 30 czerwca 2025 r.

Treść tych standardowych formularzy elektronicznych nie wykracza poza elementy podlegające wymianie informacji wymienione w art. 8a ust. 6, art. 8ab ust. 14 i art. 8ad ust. 3 oraz inne obszary związane z tymi elementami i niezbędne do osiągnięcia celów, odpowiednio, art. 8a, 8ab i 8ad.

Ustalenia językowe, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie uniemożliwiają państw członkowskim przekazywania informacji, o których mowa w art. 8a i 8ab, w dowolnym z języków urzędowych Unii. Ustalenia językowe mogą jednak przewidywać, że najistotniejsze elementy takich informacji należy przekazywać również w innym języku urzędowym Unii.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym ustępie przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

10) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie informacje przekazywane na mocy art. 8a ust. 1 i 2 będą zapisywane w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego w tych ustępach, a także zapewni wsparcie techniczne i logistyczne tej bazy danych.

Do dnia 31 grudnia 2019 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie informacje przekazywane na mocy art. 8ab ust. 13, 14 i 16 będą zapisywane w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego w tych ustępach, a także zapewni wsparcie techniczne i logistyczne tej bazy danych.

Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie informacje przekazywane na mocy art. 8ad ust. 2 i 3 będą zapisywane w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego w tych ustępach, a także zapewni wsparcie techniczne i logistyczne tej bazy danych.

Do informacji zapisanych w tej bazie danych dostęp mają właściwe organy wszystkich państw członkowskich. W odniesieniu do informacji, które mają być przekazywane w ramach art. 8ad ust. 2 i 3, właściwy organ danego państwa członkowskiego ma jednak dostęp wyłącznie do informacji dotyczących ‘użytkowników raportowanych’ i ‘osób raportowanych’ będących rezydentami w tym państwie członkowskim. Komisja również ma dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych, jednakże w granicach określonych w art. 8a ust. 8, art. 8ab ust. 17 oraz art. 8ad ust. 5 i wyłącznie do celów gromadzenia statystyk zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych niezbędne ustalenia praktyczne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Do czasu uzyskania przez tę bezpieczną centralną bazę danych zdolności operacyjnej wymiana automatyczna przewidziana w art. 8a ust. 1 i 2, art. 8ab ust. 13, 14 i 16 oraz art. 8ad ust. 2 i 3 prowadzona jest zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu i mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Komisja zapewni państwom członkowskim narzędzie służące do elektronicznej i automatycznej weryfikacji poprawności numeru ‘NIP’ podanego przez podmiot raportujący lub podatnika do celów automatycznej wymiany informacji.

Komisja opracowuje parametry techniczne narzędzia, o którym mowa w akapicie pierwszym, w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

11) w art. 22 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie zatrzymują informacje otrzymane drogą automatycznej wymiany informacji zgodnie z art. 8–8ad nie dłużej, niż to konieczne, ale w żadnym przypadku nie krócej niż przez pięć lat od daty ich otrzymania, aby zrealizować cele określone w niniejszej dyrektywie.

4. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia podmiotowi raportującemu możliwości uzyskania drogą elektroniczną potwierdzenia ważności informacji na temat numeru ‘NIP’ dowolnego podatnika, które podlegają wymianie informacji na mocy art. 8–8ad. O potwierdzenie informacji na temat numeru ‘NIP’ można wnieść wyłącznie w celu sprawdzenia prawidłowości danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 3a, art. 8a ust. 6, art. 8aa ust. 3, art. 8ab ust. 14, art. 8ac ust. 2 i art. 8ad ust. 3.”;

12) art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każde państwo członkowskie – w odniesieniu do siebie – bada i ocenia skuteczność współpracy administracyjnej prowadzonej zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym w zakresie zwalczania uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, a także co roku informuje Komisję o wynikach swojej oceny. Komisja określa – w drodze aktów wykonawczych – formę i warunki przekazywania tej rocznej oceny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

13) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Raportujące instytucje finansowe, pośredników, ‘raportujących operatorów platform’, ‘raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów’ oraz właściwe organy państw członkowskich uznaje się za administratorów działających samodzielnie lub wspólnie. Przy przetwarzaniu danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy uznaje się, że Komisja przetwarza dane osobowe w imieniu administratorów i musi ona spełniać wymogi dotyczące podmiotów przetwarzających przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2018/1725. Przetwarzanie odbywa się na podstawie umowy w rozumieniu art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679 i art. 29 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725.”;

b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Niezależnie od przepisów ust. 1 każde państwo członkowskie zapewnia, aby – w zależności od przypadku – każda ‘raportująca instytucja finansowa’, pośrednik, ‘raportujący operator platformy’ lub ‘raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów’, którzy podlegają jurysdykcji tego państwa:

- a) informowali każdą zainteresowaną osobę fizyczną o tym, że dotyczące jej informacje zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z niniejszą dyrektywą; oraz
- b) udzielali każdej zainteresowanej osobie fizycznej wszelkich informacji, które dana osoba ma prawo uzyskać od administratora danych, w czasie wystarczającym do skorzystania z jej praw ochrony danych osobowych, a w każdym przypadku zanim informacje zostaną przekazane.”;

14) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25a

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i dotyczących art. 8aa–8ad oraz przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.”;

- 15) w art. 27 uchyla się ust. 2;
- 16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27c

Zgłaszanie i przekazywanie numeru NIP

1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu wprowadzenia wymogu, aby podmiot raportujący lub raportująca osoba fizyczna zgłaszały numer 'NIP' raportowanych osób fizycznych lub podmiotów – nadany przez państwo członkowskie rezydencji – a każde państwo członkowskie przekazywało ten numer, zgodnie z postanowieniami artykułów niniejszej dyrektywy i załączników do niej, w przypadkach gdy wyraźnie tego wymaga niniejsza dyrektywa.
 2. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2030 r. lub później każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu wprowadzenia wymogu, aby numer 'NIP' rezydentów nadany przez państwo członkowskie rezydencji był zgłaszany, w miarę możliwości, w odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i d), w zakresie, w jakim chodzi o kategorie dochodu i kapitału, na temat których informacje zostałyby przekazane nawet w przypadku braku numeru 'NIP'.
 3. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2028 r. lub później każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu wprowadzenia wymogu, aby numer 'NIP' osób fizycznych i podmiotów nadany przez państwo członkowskie rezydencji był zgłaszany, w miarę możliwości, w odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 8a ust. 6 lit. a) oraz k), a w przypadku raportowanych osób fizycznych i podmiotów – w odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 8aa ust. 3 lit. b) oraz art. 8ab ust. 14 lit. h).
 4. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2028 r. lub później każde państwo członkowskie uwzględnia – jeżeli numer taki został uzyskany przez właściwy organ danego państwa członkowskiego – numer 'NIP' osób fizycznych i podmiotów nadany przez państwo członkowskie rezydencji w przekazywanych informacjach, o których mowa w art. 8a ust. 6 lit. a) oraz k), a w przypadku raportowanych osób fizycznych i podmiotów – w odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 8aa ust. 3 lit. b) oraz art. 8ab ust. 14 lit. h).”;
- 17) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;
 - 18) w załączniku V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy;
 - 19) tekst zawarty w załączniku III do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik VI.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2025 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2026 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2027 r. przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 11 niniejszej dyrektywy oraz art. 1 pkt 16 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do art. 27c ust. 3 i 4 dyrektywy 2011/16/UE. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2028 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2029 r. przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 16 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do art. 27c ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2030 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 października 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
N. CALVIÑO SANTAMARÍA

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do dyrektywy 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) W sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające oraz pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„A) Z zastrzeżeniem części C–F, każda ‘raportująca instytucja finansowa’ przekazuje właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego odnoszące się do każdego ‘rachunku raportowanego’ danej ‘raportującej instytucji finansowej’:

1) następujące informacje:

a) imię i nazwisko/nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) ‘NIP’ oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej ‘osoby raportowanej’, która jest ‘posiadaczem rachunku’ oraz informację, czy ‘posiadacz rachunku’ przedłożył ważne oświadczenie;

b) w przypadku dowolnego ‘podmiotu’, który jest ‘posiadaczem rachunku’ i który – po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII – zostanie zidentyfikowany jako posiadający co najmniej jedną ‘osobę kontrolującą’ będącą ‘osobą raportowaną’ – nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie i (o ile takie są) inną (inne) jurysdykcję (jurysdykcje) rezydencji i numer(-y) ‘NIP’ tego ‘podmiotu’ oraz imię i nazwisko, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) ‘NIP’ oraz datę i miejsce urodzenia każdej ‘osoby raportowanej’, jak również rolę lub role, na podstawie których każda ‘osoba raportowana’ jest ‘osobą kontrolującą’ ‘podmiotu’ oraz czy przedłożono ważne oświadczenie w odniesieniu do każdej ‘osoby raportowanej’;

c) informację, czy rachunek jest rachunkiem wspólnym, w tym liczbę ‘posiadaczy rachunku’;

2) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru), rodzaj rachunku oraz informację, czy rachunek jest ‘istniejącym rachunkiem’, czy ‘nowym rachunkiem’;”;

(ii) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w przypadku jakiegokolwiek ‘rachunku depozytowego’ — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym;”;

(iii) dodaje się następujący punkt w brzmieniu:

„6a) W przypadku dowolnego ‘udziału w kapitale’ będącego w posiadaniu ‘podmiotu inwestującego’, który jest porozumieniem prawnym – rolą lub role, na podstawie których ‘osoba raportowana’ jest posiadaczem ‘udziału w kapitale’; oraz”;

b) część C otrzymuje brzmienie:

„C) Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego ‘rachunku raportowanego’, który jest ‘istniejącym rachunkiem’, nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) ‘NIP’ ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer (-y) ‘NIP’ lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji ‘raportującej instytucji finansowej’, a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką ‘raportującą instytucję finansową’ nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub dowolnego unijnego instrumentu prawnego. Jednakże ‘raportująca instytucja finansowa’ ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) ‘NIP’ i datę urodzenia w odniesieniu do ‘istniejących rachunków’, do końca drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym ‘istniejące rachunki’ zidentyfikowane zostały jako ‘rachunki raportowane’, i każdorazowo gdy jest to wymagane w celu zaktualizowania informacji dotyczących ‘istniejącego rachunku’ zgodnie z krajowymi ‘procedurami AML/KYC.’;”;

c) dodaje się część w brzmieniu:

„F) Niezależnie od części A pkt 5 lit. b) oraz o ile ‘raportująca instytucja finansowa’ nie postanowi inaczej w odniesieniu do dowolnej wyraźnie określonej grupy rachunków, nie wymaga się przekazywania informacji dotyczących kwoty brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia ‘aktywów finansowych’, o ile informacje dotyczące takiej kwoty brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia takich ‘aktywów finansowych’ przekazuje ‘raportująca instytucja finansowa’ zgodnie z art. 8ad.”;

2) sekcja VI pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Ustalenie ‘osób kontrolujących’ ‘posiadacza rachunku’. W celu ustalenia ‘osób kontrolujących’ ‘posiadacza rachunku’ ‘raportująca instytucja finansowa’ może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy ‘procedur AML/KYC’, pod warunkiem że takie procedury są zgodne z dyrektywą (UE) 2015/849. Jeżeli ‘raportująca instytucja finansowa’ nie ma obowiązku prawnego stosowania ‘procedur AML/KYC’, które są zgodne z dyrektywą (UE) 2015/849, stosuje ona zasadniczo podobne procedury w celu ustalenia ‘osób kontrolujących’.”;

3) w sekcji VII dodaje się punkt w brzmieniu:

„AA) Tymczasowy brak ‘oświadczenia’. W wyjątkowych okolicznościach, gdy ‘raportująca instytucja finansowa’ nie może uzyskać oświadczenia dotyczącego ‘nowego rachunku’ w terminie umożliwiającym jej wypełnienie obowiązków w zakresie należytej staranności i obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do okresu sprawozdawczego, w którym rachunek został otwarty, ‘raportująca instytucja finansowa’ stosuje procedury należytej staranności w odniesieniu do ‘istniejących rachunków’, do czasu uzyskania i zatwierdzenia takiego oświadczenia.”;

4) w sekcji VIII wprowadza się następujące zmiany:

a) część A pkt 5, 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„5) Termin »instytucja depozytowa« oznacza dowolny ‘podmiot’, który:

- a) przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej; lub
- b) przechowuje ‘e-pieniądz’ lub ‘cyfrowe waluty banku centralnego’ na rzecz klientów.

6) Termin »podmiot inwestujący« oznacza dowolny ‘podmiot’:

- a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); wymianę walut; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; zbywalnymi papierami wartościowymi; lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania ‘aktywami finansowymi’, środkami pieniężnymi lub ‘raportowanymi kryptoaktywami’ w imieniu innych osób; lub
- b) którego dochody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie ‘aktywów finansowych’ lub ‘raportowanych kryptoaktywów’ lub obrót tymi aktywami lub kryptoaktywami, jeżeli dany ‘podmiot’ jest zarządzany przez inny ‘podmiot’ będący ‘instytucją depozytową’, ‘instytucją powierniczą’, ‘określonym zakładem ubezpieczeń’ lub ‘podmiotem inwestującym’ opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej ‘podmiot’ wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że dochody brutto ‘podmiotu’ przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie ‘aktywów finansowych’ lub ‘raportowanych kryptoaktywów’ lub obrót takimi aktywami lub kryptoaktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli dochody brutto danego ‘podmiotu’ przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % dochodów brutto tego ‘podmiotu’ w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego ‘podmiotu’. Do celów części A pkt 6 lit. a) ppkt (iii) termin »inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania ‘aktywami finansowymi’, środkami pieniężnymi lub ‘raportowanymi kryptoaktywami’ w imieniu innych osób« nie obejmuje świadczenia usług polegających na realizacji ‘transakcji wymiany’ na rzecz lub w imieniu klientów. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje ‘podmiotu’, który jest ‘aktywnym NFE’, ponieważ ‘podmiot’ ten spełnia jedno z kryteriów określonych w części D pkt 8 lit. d)–g).

Niniejszy akapit interpretuje się w sposób spójny z podobnym sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w dyrektywie (UE) 2015/849.

- 7) Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczyswą w spółce osobowej lub truście charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wierzytelności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę swapu (na przykład swapy stóp procentowych, swapy walutowe, swapy bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, swapy towarowe, swapy akcyjne, swapy indeksowe i podobne umowy), »umowę ubezpieczenia« lub »umowę renty«, bądź dowolny udział (łącznie z kontraktem terminowym typu future lub kontraktem terminowym typu forward lub opcją) w papierze wartościowym, »raportowanym kryptoaktywie«, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie swapu, »umowie ubezpieczenia« lub »umowie renty«. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.»;
- b) w części A dodaje się punkty w brzmieniu:
- „9) Do celów niniejszego załącznika termin »pieniądz elektroniczny« lub »e-pieniádz« oznacza dowolny produkt, który:
- jest cyfrowym odzwierciedleniem jednej »waluty fiat«;
 - jest emitowany w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych;
 - przyznaje roszczenie wobec emitenta, które jest denominowane w tej samej »walucie fiat«;
 - jest akceptowany jako płatność przez osoby fizyczne lub prawne inne niż emitent; oraz
 - na mocy wymogów regulacyjnych, którym podlega emitent, na żądanie posiadacza produktu podlega wykupowi w każdym czasie i według wartości nominalnej za tę samą »walutę fiat«.
- Termin »pieniádz elektroniczny« lub »e-pieniádz« nie obejmuje produktu stworzonego wyłącznie na potrzeby umożliwienia transferu środków pieniężnych od klienta do innej osoby zgodnie z instrukcjami klienta. Produkt nie został stworzony wyłącznie na potrzeby umożliwienia transferu środków pieniężnych, jeżeli – w toku normalnej działalności »podmiotu« dokonującego transferu – środki pieniężne związane z takim produktem są przechowywane dłużej niż 60 dni po otrzymaniu instrukcji umożliwiających dokonanie transferu albo, w przypadku braku takich instrukcji, środki pieniężne związane z takim produktem są przechowywane dłużej niż 60 dni po ich otrzymaniu.
- 10) Termin »waluta fiat« oznacza oficjalną walutę jurysdykcji, emitowaną przez jurysdykcję lub wyznaczony przez nią »bank centralny« lub władze monetarne, reprezentowaną przez banknoty lub monety fizyczne lub przez pieniądze w różnych formach cyfrowych, w tym rezerwy bankowe oraz »cyfrowe waluty banku centralnego«. Termin ten obejmuje również pieniądze banków komercyjnych oraz instrumenty pieniądza elektronicznego (»pieniádz elektroniczny«).
- 11) Termin »cyfrowa waluta banku centralnego« oznacza dowolną cyfrową »walutę fiat« emitowaną przez »bank centralny« lub inne władze monetarne.
- 12) Termin »kryptoaktywo« oznacza kryptoaktywo zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2023/1114.
- 13) Termin »raportowane kryptoaktywo« oznacza »kryptoaktywo« inne niż »cyfrowa waluta banku centralnego«, »pieniádz elektroniczny« lub »kryptoaktywo«, w odniesieniu do którego »raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów« w odpowiedni sposób określił, że nie można go stosować do celów płatności lub inwestycji.
- 14) Termin »transakcja wymiany« oznacza dowolną:
- wymianę »raportowanych kryptoaktywów« na »walutę fiat« i odwrotnie; oraz
 - wymianę między co najmniej jedną formą »raportowanych kryptoaktywów«.
- c) część B pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) »podmiotem rządowym«, »organizacją międzynarodową« lub »bankiem centralnym«, w sytuacjach innych niż:
- dotyczące płatności wynikającej z zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez »określony zakład ubezpieczeń«, »instytucję powierniczą« lub »instytucję depozytową«; lub

- (ii) dotyczące działalności polegającej na przechowywaniu 'cyfrowych walut banku centralnego' na rzecz 'posiadaczy rachunku', którzy nie są 'instytucjami finansowymi', 'podmiotami rządowymi', 'organizacjami międzynarodowymi' ani 'bankami centralnymi';";
- d) część C pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) Termin »rachunek depozytowy« obejmuje dowolny rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez 'instytucję depozytową'. 'Rachunek depozytowy' obejmuje również:
- a) kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów;
 - b) rachunek lub rachunek nominalny reprezentujący wszelkie 'e-pieniądze' przechowywane na rzecz klienta; oraz
 - c) rachunek, na którym przechowywana jest 'cyfrowa waluta banku centralnego', lub więcej takich walut, na rzecz klienta.”;
- e) część C pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:
- „9) Termin »istniejący rachunek« oznacza:
- a) 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową' na dzień 31 grudnia 2015 r. lub – jeżeli rachunek traktuje się jako 'rachunek finansowy' wyłącznie na podstawie zmian do niniejszej dyrektywy wprowadzonych dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 (*) – na dzień 31 grudnia 2025 r.;
 - b) dowolny 'rachunek finansowy' 'posiadacza rachunku', bez względu na datę otwarcia takiego 'rachunku finansowego', jeżeli:
 - (i) dany 'posiadacz rachunku' posiada również w 'raportującej instytucji finansowej' (lub w 'podmiocie powiązanym' w tym samym państwie członkowskim w charakterze 'raportującej instytucji finansowej') 'rachunek finansowy' będący 'istniejącym rachunkiem' na mocy części C pkt 9 lit. a);
 - (ii) 'raportująca instytucja finansowa' (i, stosownie do przypadku, 'podmiot powiązany' w tym samym państwie członkowskim w charakterze 'raportującej instytucji finansowej') traktuje oba powyższe 'rachunki finansowe', a także wszelkie inne 'rachunki finansowe' danego 'posiadacza rachunku', które są traktowane jako 'istniejące rachunki' na mocy części C pkt 9 lit. b), jako jeden 'rachunek finansowy' do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz w celu ustalenia salda lub wartości dowolnego z 'rachunków finansowych' przy zastosowaniu dowolnego z progów rachunku;
 - (iii) w odniesieniu do 'rachunku finansowego', który podlega 'procedurom AML/KYC', 'raportująca instytucja finansowa' może dopełnić takich 'procedur AML/KYC' względem danego 'rachunku finansowego', opierając się na 'procedurach AML/KYC' przeprowadzonych wobec 'istniejącego rachunku' opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
 - (iv) otwarcie 'rachunku finansowego' nie wymaga dostarczenia przez 'posiadacza rachunku' nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej dyrektywy.
- 10) Termin »nowy rachunek« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową', otwarty w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie lub – jeżeli rachunek traktuje się jako 'rachunek finansowy' wyłącznie na podstawie zmian do niniejszej dyrektywy wprowadzonych dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 – w dniu 1 stycznia 2026 r. lub po tej dacie.

(*) Dyrektywa Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L, 2023/2226, 24.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2226/oj>);”;

- f) w części C pkt 17 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. e) dodaje się podpunkt w brzmieniu:
 - „(v) założeniem przedsiębiorstwa lub podwyższeniem jego kapitału, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
 - rachunek służy wyłącznie do wpłacania kapitału, który ma być wykorzystany do celów związanych z założeniem przedsiębiorstwa lub podwyższeniem jego kapitału, zgodnie z przepisami prawa;
 - wszelkie kwoty znajdujące się na rachunku są blokowane do czasu uzyskania przez ‘raportującą instytucję finansową’ niezależnego potwierdzenia dotyczącego założenia przedsiębiorstwa lub podwyższenia jego kapitału;
 - rachunek zostaje zamknięty lub przekształcony w rachunek przedsiębiorstwa po jego założeniu lub podwyższeniu jego kapitału;
 - wszelkie spłaty wynikające z nieudanego założenia przedsiębiorstwa lub podwyższenia jego kapitału, po odjęciu opłat dla dostawców usług i podobnych opłat, są dokonywane wyłącznie na rzecz osób, które wniosły te kwoty; oraz
 - rachunek został otwarty nie wcześniej niż przed 12 miesiącami;”;
 - (ii) dodaje się literę w brzmieniu:
 - „ea) ‘rachunek depozytowy’, który reprezentuje wszystkie rodzaje ‘pieniądza elektronicznego’ przechowywane na rzecz klienta, jeżeli 90-dniowa średnia krocząca łącznego salda lub wartości rachunku na koniec dnia w dowolnym okresie 90 kolejnych dni nie przekraczała 10 000 USD w żadnym dniu roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego;”;
- g) część D pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) Termin »osoba raportowana« oznacza ‘osobę z państwa członkowskiego’ inną niż:
 - a) ‘podmiot’, którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych;
 - b) dowolny ‘podmiot’ będący ‘podmiotem powiązany’ ‘podmiotu’ określonego w lit. a);
 - c) ‘podmiot rządowy’;
 - d) ‘organizacja międzynarodowa’;
 - e) ‘bank centralny’; lub
 - f) ‘instytucja finansowa’.”;
- h) w części E dodaje się punkt w brzmieniu:
- „7) Termin »usługa identyfikacyjna« oznacza proces elektroniczny udostępniony bezpłatnie przez państwo członkowskie lub Unię ‘raportującej instytucji finansowej’ w celu ustalenia tożsamości i rezydencji podatkowej ‘posiadacza rachunku’ lub ‘osoby kontrolującej’.”;
- 5) w sekcji IX dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Dla osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie rejestry, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 2, pozostają dostępne nie dłużej, niż jest to konieczne, ale w żadnym przypadku nie krócej niż przez pięć lat;”;
- 6) dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA XI

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

Niezależnie od sekcji I część A pkt 1 lit. b) oraz części A pkt 6a, w odniesieniu do każdego ‘rachunku raportowanego’ prowadzonego przez ‘raportującą instytucję finansową’ na dzień 31 grudnia 2025 r. oraz w odniesieniu do okresów sprawozdawczych kończących się z upływem drugiego roku kalendarzowego po tej dacie, informacje dotyczące roli lub ról, na podstawie których każda ‘osoba raportowana’ jest ‘osobą kontrolującą’ lub posiadaczem ‘udziałów w kapitale’ ‘podmiotu’, należy przekazywać tylko wtedy, gdy takie informacje są dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, przechowywanych przez daną ‘raportującą instytucję finansową’.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku V do dyrektywy 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w sekcji I część C dodaje się pkt w brzmieniu:
 - „10. »Usługa identyfikacyjna« oznacza proces elektroniczny udostępniony bezpłatnie przez państwo członkowskie lub Unię 'raportującemu operatorowi platformy' w celu ustalenia tożsamości i rezydencji podatkowej 'sprzedawcy'.»;
- 2) w sekcji II uchyla się część B pkt 3;
- 3) w sekcji III część B dodaje się punkt w brzmieniu:
 - „4. Niezależnie od części B pkt 2 lit. a) i części B pkt 3 lit. a), 'raportujący operator platformy' nie jest zobowiązany do przekazywania informacji gromadzonych na mocy sekcji II część B, w przypadku gdy przekazuje on informacje właściwemu organowi, który stosuje 'usługę identyfikacyjną', i gdy polega na bezpośrednim potwierdzeniu tożsamości i rezydencji 'sprzedawcy' poprzez 'usługę identyfikacyjną' udostępnioną przez państwo członkowskie lub Unię w celu potwierdzenia tożsamości i wszystkich rezydencji podatkowych 'sprzedawcy'. W przypadku gdy 'raportujący operator platformy' polegał na 'usłudze identyfikacyjnej' w celu potwierdzenia tożsamości i wszystkich rezydencji podatkowych 'raportowanego sprzedawcy', przekazywane jest imię i nazwisko/nazwa, identyfikator(y) 'usługi identyfikacyjnej' oraz państwo lub państwa członkowskie jego (ich) wydania.;"
- 4) w sekcji IV zdanie wprowadzające w części F pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Państwo członkowskie, w którym 'raportujący operator platformy' dokonuje jednorazowej rejestracji, usuwa 'raportującego operatora platformy' z centralnego rejestru w następujących przypadkach:".

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK VI

OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE, PROCEDURY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI I INNE ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO RAPORTUJĄCYCH DOSTAWCÓW USŁUG W ZAKRESIE KRYPTOAKTYWÓW

Niniejszy załącznik określa obowiązki sprawozdawcze, procedury należytej staranności i inne zasady, które mają być stosowane przez 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów', aby umożliwić państwom członkowskim przekazywanie – w drodze wymiany automatycznej – informacji, o których mowa w art. 8ad.

W niniejszym załączniku określono również zasady oraz procedury administracyjne, jakie państwa członkowskie mają wdrożyć, aby zapewnić skuteczne wykonywanie i przestrzeganie określonych w niniejszym załączniku obowiązków sprawozdawczych i procedur należytej staranności.

SEKCJA I

OBOWIĄZKI RAPORTUJĄCYCH DOSTAWCÓW USŁUG W ZAKRESIE KRYPTOAKTYWÓW

- A. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' zdefiniowany w sekcji IV część B pkt 3 podlega w danym państwie członkowskim obowiązkowi sprawozdawczym i wymogom należytej staranności, o których mowa odpowiednio w sekcjach II i III, jeżeli:
- 1) jest 'podmiotem', który zgodnie z art. 63 rozporządzenia (UE) 2023/1114 uzyskał zezwolenie od państwa członkowskiego lub który może świadczyć 'usługi w zakresie kryptoaktywów' po uprzednim przekazaniu państwu członkowskiemu informacji zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE) 2023/1114; lub
 - 2) nie jest 'podmiotem', który zgodnie z art. 63 rozporządzenia (UE) 2023/1114 uzyskał zezwolenie od państwa członkowskiego lub który może świadczyć 'usługi w zakresie kryptoaktywów' po uprzednim przekazaniu państwu członkowskiemu informacji zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE) 2023/1114, a jest:
 - a) 'podmiotem' lub osobą fizyczną będącymi rezydentami do celów podatkowych w państwie członkowskim;
 - b) 'podmiotem', który (i) został zarejestrowany lub utworzony na mocy prawa państwa członkowskiego oraz (ii) posiada osobowość prawną w państwie członkowskim albo jest zobowiązany składać zeznania podatkowe lub deklaracje dotyczące podatku organom podatkowym w danym państwie członkowskim w związku z dochodami tego 'podmiotu';
 - c) 'podmiotem' zarządzanym z państwa członkowskiego; lub
 - d) 'podmiotem' lub osobą fizyczną, których zwykle miejsce prowadzenia działalności znajduje się w państwie członkowskim.
- B. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' podlega obowiązkowi sprawozdawczym i wymogom należytej staranności, określonym odpowiednio w sekcjach II i III, w państwie członkowskim w odniesieniu do 'raportowanych transakcji' dokonywanych za pośrednictwem 'oddziału' mającego siedzibę w danym państwie członkowskim.
- C. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów', który jest 'podmiotem', nie jest zobowiązany do spełnienia w danym państwie członkowskim obowiązków sprawozdawczych ani wymogów należytej staranności, określonych odpowiednio w sekcji II i III, którym dostawca ten podlega zgodnie z częścią A pkt 2 lit. b), c) lub d), jeżeli takie wymogi i obowiązki zostały dopełnione przez tego 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' w dowolnym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' ze względu na to, że dostawca ten jest rezydentem do celów podatkowych w tym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii'.
- D. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów', który jest 'podmiotem', nie jest zobowiązany do spełnienia w danym państwie członkowskim obowiązków sprawozdawczych ani wymogów należytej staranności określonych odpowiednio w sekcji II i III, którym dostawca ten podlega zgodnie z częścią A pkt 2 lit. c) lub d), jeżeli takie wymogi i obowiązki zostały dopełnione przez tego 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' w dowolnym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' ze względu na to, że dostawca ten jest 'podmiotem', który a) został zarejestrowany lub utworzony na mocy prawa takiego państwa członkowskiego lub 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' oraz b) posiada osobowość prawną w tym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' albo jest zobowiązany składać zeznania podatkowe lub deklaracje dotyczące podatku organom podatkowym w tym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' w związku z dochodami tego 'podmiotu'.

- E. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów', który jest 'podmiotem', nie jest zobowiązany w danym państwie członkowskim do spełnienia obowiązków sprawozdawczych ani wymogów należytej staranności określonych odpowiednio w sekcji II i III, którym dostawca ten podlega zgodnie z częścią A pkt 2 lit. d), jeżeli takie wymogi i obowiązki zostały dopełnione przez tego 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' w dowolnym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' ze względu na to, że dostawca ten jest zarządzany z takiego państwa członkowskiego lub z 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii'.
- F. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów', który jest osobą fizyczną, nie jest zobowiązany do spełnienia w danym państwie członkowskim obowiązków sprawozdawczych ani wymogów należytej staranności określonych odpowiednio w sekcji II i III, którym dostawca ten podlega zgodnie z częścią A pkt 2 lit. d), jeżeli takie wymogi i obowiązki zostały dopełnione przez tego 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' w dowolnym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' ze względu na to, że dostawca ten jest rezydentem do celów podatkowych w tym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii'.
- G. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' nie jest zobowiązany do spełnienia w danym państwie członkowskim obowiązków sprawozdawczych ani wymogów należytej staranności określonych odpowiednio w sekcji II i III, którym podmiot ten podlega zgodnie z częścią A pkt 2 lit. a), b), c) lub d), jeżeli dostawca ten przedłożył danemu państwu członkowskiemu – w formacie określonym przez to państwo członkowskie – powiadomienie, w którym potwierdził, że takie wymogi i obowiązki zostały dopełnione przez tego 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' na podstawie przepisów dowolnego innego państwa członkowskiego lub 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii' zgodnie z kryteriami, które są zasadniczo podobne do kryteriów określonych, odpowiednio, w części A pkt 2 lit. a), b), c) lub d).
- H. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' nie jest zobowiązany do spełnienia w danym państwie członkowskim wymogów należytej staranności ani obowiązków sprawozdawczych określonych odpowiednio w sekcjach II i III, w odniesieniu do 'raportowanych transakcji', jakich dokonuje za pośrednictwem 'oddziału' w dowolnym innym państwie członkowskim lub 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii', jeżeli takie wymogi i obowiązki zostały dopełnione przez taki 'oddział' w takim dowolnym innym państwie członkowskim lub w 'kwalifikowanej jurysdykcji spoza Unii'.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE

- A. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' w rozumieniu sekcji I części A i B przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym podlega obowiązkowi sprawozdawczym zgodnie z sekcją I, informacje określone w części B niniejszej sekcji.
- B. W odniesieniu do każdego odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, a także z zastrzeżeniem obowiązków 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów' określonych w sekcji I oraz procedur należytej staranności określonych w sekcji III 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' przekazuje następujące informacje w odniesieniu do 'użytkowników kryptoaktywów', którzy są 'użytkownikami raportowanymi' lub którzy posiadają 'osoby kontrolujące' będące 'osobami raportowanymi':
- imię i nazwisko/nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) 'NIP' oraz, w przypadku osoby fizycznej, datę i miejsce urodzenia każdego 'użytkownika raportowanego', a w przypadku dowolnego 'podmiotu', który – po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcją III – zostanie zidentyfikowany jako posiadający co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną' – nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji oraz numer(-y) 'NIP' 'podmiotu', a także imię i nazwisko, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) 'NIP' oraz datę i miejsce urodzenia każdej 'osoby kontrolującej' ten 'podmiot' będącej 'osobą raportowaną', jak również rolę lub role, na podstawie których każda taka 'osoba raportowana' jest 'osobą kontrolującą' ten 'podmiot';

niezależnie od części B pkt 1 akapit pierwszy, w przypadku gdy 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' przekazuje informacje właściwemu organowi, który stosuje 'usługę identyfikacyjną' i polega na bezpośrednim potwierdzeniu tożsamości i rezydencji 'osoby raportowanej' za pośrednictwem 'usługi identyfikacyjnej' udostępnionej przez państwo członkowskie lub Unię w celu ustalenia tożsamości i wszystkich rezydencji podatkowych 'osoby raportowanej', informacje, które należy przekazać w odniesieniu do 'osoby raportowanej' obejmują imię i nazwisko, identyfikator(y) 'usługi identyfikacyjnej' i państwo (państwa) członkowskie wydania, jak również rolę lub role, na podstawie których każda taka 'osoba raportowana' jest 'osobą kontrolującą' ten 'podmiot';
 - imię i nazwisko, adres, numer 'NIP' i, jeśli dotyczy, indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 8ad ust. 7, oraz globalny identyfikator podmiotu prawnego 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów';

- 3) w odniesieniu do każdego rodzaju 'raportowanego kryptoaktywa', w przypadku którego 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' w ciągu odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego przeprowadził 'raportowane transakcje', w stosownych przypadkach:
- a) pełną nazwę rodzaju 'raportowanego kryptoaktywa';
 - b) łączną kwotę wpłaconą brutto, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w związku z przypadkami nabycia za 'walutę fiat';
 - c) łączną otrzymaną kwotę brutto, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w związku z przypadkami zbycia za 'walutę fiat';
 - d) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w związku z przypadkami nabycia za inne 'raportowane kryptoaktywa';
 - e) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' w związku z przypadkami zbycia za inne 'raportowane kryptoaktywa';
 - f) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych detalicznych transakcji płatniczych';
 - g) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' z podziałem na rodzaje transferu, jeśli są one znane 'raportującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów', w odniesieniu do 'transferów' do 'użytkownika raportowanego' nieobjętych lit. b) i d);
 - h) łączną rzeczywistą wartość rynkową, łączną liczbę jednostek oraz liczbę 'raportowanych transakcji' z podziałem na rodzaje transferu, jeśli są one znane 'raportującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów', w odniesieniu do 'transferów' dokonanych przez 'użytkownika raportowanego' nieobjętych lit. c), e) i f); oraz
 - i) łączną rzeczywistą wartość rynkową, a także łączną liczbę jednostek 'transferów' dokonanych przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' na adresy rozproszonego rejestru, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2023/1114, co do których nie ma informacji, jakoby były powiązane z dostawcą usług w zakresie wirtualnych aktywów lub instytucją finansową.

Na potrzeby części B pkt 3 lit. b) i c) kwotę wpłaconą lub otrzymaną zgłasza się w tej 'walucie fiat', w której ją wpłacono lub otrzymano. Jeśli kwoty te wpłacono lub otrzymano w wielu 'walutach fiat', zgłasza się je w jednej walucie przeliczonej w momencie każdej 'raportowanej transakcji' w sposób konsekwentnie stosowany przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów'.

Na potrzeby części B pkt 3 lit. d)–i) rzeczywistą wartość rynkową określa się i zgłasza w jednej walucie wycenianej w momencie każdej 'raportowanej transakcji' w sposób konsekwentnie stosowany przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów'.

W przekazywanych informacjach podaje się 'walutę fiat', w której zgłaszana jest każda kwota.

- C. Niezależnie od części B pkt 1 zgłoszenie miejsca urodzenia nie jest wymagane, chyba że zgodnie z prawem krajowym 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' jest zobowiązany do jego uzyskania i zgłoszenia.
- D. Informacje wymienione w części B należy zgłaszać co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego te informacje dotyczą. Pierwsze informacje za odnośny rok kalendarzowy lub inny stosowny okres sprawozdawczy przekazuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

- E. Niezależnie od części A i D niniejszej sekcji, od 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' w rozumieniu sekcji I część A pkt 2 lit. a), b), c) lub d) nie wymaga się przekazywania informacji określonych w części B niniejszej sekcji w odniesieniu do 'użytkownika raportowanego' lub 'osoby kontrolującej', w odniesieniu do których 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' przekazuje takie informacje w jurysdykcji spoza Unii objętej 'skuteczną kwalifikującą umową między właściwymi organami' zawartą z państwem członkowskim rezydencji takiego 'użytkownika raportowanego' lub takiej 'osoby kontrolującej'.

SEKCJA III

PROCEDURY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

'Użytkownik kryptoaktywów' jest traktowany jako 'użytkownik raportowany' od dnia, w którym został on zidentyfikowany jako taki zgodnie z procedurami należytej staranności opisanymi w niniejszej sekcji.

- A. Procedury należytej staranności mające zastosowanie do użytkowników kryptoaktywów będących osobami fizycznymi

W celu ustalenia, czy 'użytkownik kryptoaktywów będący osobą fizyczną' jest 'użytkownikiem raportowanym', stosuje się następujące procedury.

1. Nawiązując relację z 'użytkownikiem kryptoaktywów będącym osobą fizyczną', a w odniesieniu do 'istniejących użytkowników kryptoaktywów będących osobami fizycznymi' do dnia 1 stycznia 2027 r., 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' uzyskuje oświadczenie, które umożliwia mu ustalenie rezydencji do celów podatkowych 'użytkownika kryptoaktywów będącego osobą fizyczną', oraz potwierdza rzetelność takiego oświadczenia na podstawie uzyskanych przez siebie informacji, w tym na podstawie wszelkiej dokumentacji zgromadzonej zgodnie z 'procedurami należytej staranności wobec klienta'.
2. Jeżeli w dowolnym momencie nastąpi zmiana okoliczności związanych z 'użytkownikiem kryptoaktywów będącym osobą fizyczną', która sprawia, że 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie jest niepoprawne lub nierzetelne, 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu i musi uzyskać ważne oświadczenie lub racjonalne wyjaśnienie oraz, w stosownych przypadkach, dokumentację potwierdzającą ważność pierwotnego oświadczenia.

- B. Procedury należytej staranności mające zastosowanie do użytkowników kryptoaktywów będących podmiotami

W celu ustalenia, czy 'użytkownik kryptoaktywów będący podmiotem' jest 'użytkownikiem raportowanym' lub 'podmiotem', innym niż 'osoba wyłączona' lub 'aktywny podmiot', z jedną 'osobą kontrolującą' lub większą liczbą 'osób kontrolujących', które są 'osobami raportowanymi', stosuje się następujące procedury.

1. Ustalenie, czy 'użytkownik kryptoaktywów będący podmiotem' jest 'osobą raportowaną'.
 - a) Nawiązując relację z 'użytkownikiem kryptoaktywów będącym podmiotem', a w odniesieniu do 'istniejących użytkowników kryptoaktywów będących podmiotami' do dnia 1 stycznia 2027 r., 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' uzyskuje oświadczenie, które umożliwia mu ustalenie rezydencji do celów podatkowych 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem', oraz potwierdza rzetelność takiego oświadczenia na podstawie uzyskanych przez siebie informacji, w tym na podstawie wszelkiej dokumentacji zgromadzonej zgodnie z 'procedurami należytej staranności wobec klienta'. Jeżeli dany 'użytkownik kryptoaktywów będący podmiotem' oświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' może – w celu ustalenia rezydencji 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem' – opierać się na miejscu faktycznego zarządu, lub na adresie głównego miejsca prowadzenia działalności.
 - b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że 'użytkownik kryptoaktywów będący podmiotem' jest rezydentem w państwie członkowskim, 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' musi traktować 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem' jako 'użytkownika raportowanego', chyba że w sposób racjonalny ustali na podstawie oświadczenia lub posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'użytkownik kryptoaktywów będący podmiotem' jest 'osobą wyłączoną'.
2. Ustalenie, czy 'podmiot' ma co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' ustala w odniesieniu do 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem', a niebędącego 'osobą wyłączoną', czy użytkownik ten ma co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', chyba że dostawca ten stwierdzi na podstawie oświadczenia 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem', że użytkownik ten jest 'aktywnym podmiotem'.

- a) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem'. W celu ustalenia 'osób kontrolujących' 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem' 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur należytej staranności wobec klienta', pod warunkiem że takie procedury są zgodne z dyrektywą (UE) 2015/849. Jeżeli 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' nie ma obowiązku prawnego stosowania 'procedur należytej staranności wobec klienta', które są zgodne z dyrektywą (UE) 2015/849, stosuje on zasadniczo podobne procedury w celu ustalenia 'osób kontrolujących'.
 - b) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem' jest 'osobą raportowaną'. W celu ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' jest 'osobą raportowaną', 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' polega na oświadczeniu 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem' lub takiej 'osoby kontrolującej', co umożliwia 'raportującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' ustalenie rezydencji do celów podatkowych 'osoby kontrolującej' oraz potwierdzenie rzetelności takiego oświadczenia na podstawie informacji uzyskanych przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów', w tym wszelkiej dokumentacji zgromadzonej zgodnie z 'procedurami należytej staranności wobec klienta'.
3. Jeżeli w dowolnym momencie nastąpi zmiana okoliczności związanych z 'użytkownikiem kryptoaktywów będącym podmiotem' lub jego 'osobami kontrolującymi', która sprawia, że 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' dowiadyuje się lub ma powody, by sądzić, że pierwotne oświadczenie jest niepoprawne lub nierzetelne, 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu i musi uzyskać ważne oświadczenie lub racjonalne wyjaśnienie oraz, w stosownych przypadkach, dokumentację potwierdzającą ważność pierwotnego oświadczenia.

C. Wymogi dotyczące ważności oświadczeń

1. Oświadczenie złożone przez 'użytkownika kryptoaktywów będącego osobą fizyczną' lub 'osobę kontrolującą' jest ważne tylko wtedy, gdy zostało podpisane lub w inny sposób pozytywnie potwierdzone przez 'użytkownika kryptoaktywów będącego osobą fizyczną' lub 'osobę kontrolującą', jest datowane najpóźniej na dzień otrzymania i zawiera następujące informacje dotyczące 'użytkownika kryptoaktywów będącego osobą fizyczną' lub 'osoby kontrolującej':
 - a) imię i nazwisko;
 - b) adres zamieszkania;
 - c) państwo (państwa) członkowskie rezydencji do celów podatkowych;
 - d) w odniesieniu do każdej 'osoby raportowanej' – numer 'NIP' w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego;
 - e) datę urodzenia.
2. Oświadczenie złożone przez 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem' jest ważne tylko wtedy, gdy zostało podpisane lub w inny sposób pozytywnie potwierdzone przez 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem', jest datowane najpóźniej na dzień otrzymania i zawiera następujące informacje dotyczące 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem':
 - a) nazwę prawną;
 - b) adres;
 - c) państwo (państwa) członkowskie rezydencji do celów podatkowych;
 - d) w odniesieniu do każdej 'osoby raportowanej' – numer 'NIP' w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego;
 - e) w przypadku 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem' innego niż 'aktywny podmiot' lub 'osoba wyłączona' – informacje, o których mowa w części C pkt 1, w odniesieniu do każdej 'osoby kontrolującej' 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem', chyba że taka 'osoba kontrolująca' przedstawiła oświadczenie zgodnie z częścią C pkt 1 – jak również rolę lub role, na podstawie których każda 'osoba raportowana' jest 'osobą kontrolującą' 'podmiotu', jeżeli nie zostało to jeszcze określone na podstawie 'procedur należytej staranności wobec klienta';
 - f) w stosownych przypadkach, informacje dotyczące kryteriów, jakie 'użytkownik kryptoaktywów będący podmiotem' spełnia, aby być traktowanym jako 'aktywny podmiot' lub 'osoba wyłączona'.

D. Ogólne wymogi należytej staranności

1. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów', który jest także 'instytucją finansową' do celów niniejszej dyrektywy, może opierać się na procedurach należytej staranności dopełnionych zgodnie z załącznikiem I sekcje IV i VI do celów procedur należytej staranności przeprowadzanych zgodnie z niniejszą sekcją. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' może również polegać na oświadczeniu przyjętym już do innych celów podatkowych, pod warunkiem że takie oświadczenie spełnia wymogi części C niniejszej sekcji.
2. 'Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' może skorzystać z usług osoby trzeciej w zakresie dopełnienia obowiązków należytej staranności określonych w niniejszej sekcji, jednak obowiązki takie w dalszym ciągu spoczywają na 'raportującym dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów'.

SEKCJA IV

DEFINICJE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A. Raportowane kryptoaktywwo

1. »Kryptoaktywwo« oznacza kryptoaktywwo zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2023/1114.
2. »Cyfrowa waluta banku centralnego« oznacza cyfrową 'walutę fiat' emitowaną przez 'bank centralny' lub inne władze monetarne.
3. »Bank centralny« oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza – inna niż rząd danej jurysdykcji – emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danej jurysdykcji, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do tej jurysdykcji.
4. »Raportowane kryptoaktywwo« oznacza kryptoaktywwo inne niż 'cyfrowa waluta banku centralnego', 'pieniądz elektroniczny' lub 'kryptoaktywwo', w odniesieniu do którego 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' odpowiednio określił, że nie można go stosować do celów płatności lub inwestycji.
5. Do celów niniejszego załącznika termin »pieniądz elektroniczny« lub »e-pieniądz« oznacza produkt, który:
 - a) jest cyfrowym odzwierciedleniem jednej 'waluty fiat';
 - b) jest emitowany w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych;
 - c) przyznaje roszczenie wobec emitenta, które jest denominowane w tej samej 'walucie fiat';
 - d) jest akceptowany jako płatność przez osoby fizyczne lub prawne inne niż emitent; oraz
 - e) na mocy wymogów regulacyjnych, którym podlega emitent, na żądanie jego posiadacza podlega wykupowi w każdym czasie i według wartości nominalnej za tę samą 'walutę fiat'.

Termin »pieniądz elektroniczny« lub »e-pieniądz« nie obejmuje produktu stworzonego wyłącznie na potrzeby umożliwienia transferu środków pieniężnych od klienta do innej osoby zgodnie z instrukcjami klienta. Produkt nie został stworzony wyłącznie na potrzeby umożliwienia transferu środków pieniężnych, jeżeli – w toku normalnej działalności gospodarczej podmiotu dokonującego transferu – środki pieniężne związane z takim produktem są przechowywane dłużej niż 60 dni po otrzymaniu instrukcji umożliwiających dokonanie transferu albo, w przypadku braku takich instrukcji, środki pieniężne związane z takim produktem są przechowywane dłużej niż 60 dni po ich otrzymaniu.

B. Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów

1. »Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów« oznacza dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów zdefiniowanego w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2023/1114.
2. »Operator kryptoaktywów« oznacza podmiot dostarczający 'usługi w zakresie kryptoaktywów' inny niż 'dostawca usług w zakresie kryptoaktywów'.

3. »Raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów« oznacza 'dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' lub 'operatora kryptoaktywów' świadczącego co najmniej jedną 'usługę w zakresie kryptoaktywów', dokonując 'transakcji wymiany' na rzecz lub w imieniu 'użytkownika raportowanego'.
4. »Usługa w zakresie kryptoaktywów« oznacza usługę w zakresie kryptoaktywów zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2023/1114, w tym staking i udzielanie pożyczek.

C. Raportowana transakcja

1. »Raportowana transakcja« oznacza:
 - a) dowolną 'transakcję wymiany'; oraz
 - b) dowolny 'transfer' 'raportowanych kryptoaktywów'.
2. »Transakcja wymiany« oznacza dowolną:
 - a) wymianę 'raportowanych kryptoaktywów' na 'walutę fiat' i odwrotnie; oraz
 - b) wymianę w ramach jednego rodzaju 'raportowanego kryptoaktywa' lub w ramach wielu rodzajów 'raportowanych kryptoaktywów'.
3. »Raportowana detaliczna transakcja płatnicza« oznacza 'transfer' 'raportowanych kryptoaktywów' w zamian za towary lub usługi o wartości przekraczającej 50 000 USD (lub równoważną kwotę w dowolnej innej walucie).
4. »Transfer« oznacza transakcję polegającą na przeniesieniu 'raportowanego kryptoaktywa' z adresu lub na adres 'kryptoaktywa' jednego 'użytkownika kryptoaktywów', lub z rachunku lub na rachunek jednego 'użytkownika kryptoaktywów', który to rachunek jest inny niż rachunek prowadzony przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów' na rzecz tego samego 'użytkownika kryptoaktywów', w przypadku gdy – na podstawie wiedzy dostępnej 'raportującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' w momencie transakcji – 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' nie może określić, czy dana transakcja jest 'transakcją wymiany'.
5. »Waluta fiat« oznacza oficjalną walutę jurysdykcji, emitowaną przez jurysdykcję lub wyznaczony przez nią 'bank centralny' lub władze monetarne, reprezentowaną przez banknoty lub monety fizyczne lub przez pieniądze w różnych formach cyfrowych, w tym rezerwy bankowe oraz 'cyfrowe waluty banku centralnego'. Termin ten obejmuje również pieniądze banków komercyjnych oraz instrumenty pieniądza elektronicznego ('pieniądz elektroniczny').

D. Użytkownik raportowany

1. »Użytkownik raportowany« oznacza 'użytkownika kryptoaktywów', który jest 'osobą raportowaną' będącą rezydentem w państwie członkowskim.
2. »Użytkownik kryptoaktywów« oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot', którzy są klientem 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' na potrzeby realizowania 'raportowanych transakcji'. Osoba fizyczna lub 'podmiot', inny niż 'instytucja finansowa' lub 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów', działające jako 'użytkownik kryptoaktywów' w imieniu lub na rzecz innej osoby fizycznej lub 'podmiotu' jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie są traktowane jako 'użytkownik kryptoaktywów', natomiast taka inna osoba fizyczna lub taki inny 'podmiot' są traktowane jako 'użytkownik kryptoaktywów'. W przypadku gdy 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' świadczy usługę polegającą na przeprowadzeniu 'raportowanych detalicznych transakcji płatniczych' w imieniu lub na rzecz akceptanta, 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' traktuje również klienta będącego kontrahentem akceptanta takich 'raportowanych detalicznych transakcji płatniczych' jako 'użytkownika kryptoaktywów' w odniesieniu do takich 'raportowanych detalicznych transakcji płatniczych', o ile 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' ma obowiązek zweryfikowania tożsamości takiego klienta w związku z 'raportowaną detaliczną transakcją płatniczą' zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy.
3. »Użytkownik kryptoaktywów będący osobą fizyczną« oznacza 'użytkownika kryptoaktywów', który jest osobą fizyczną.
4. »Istniejący użytkownik kryptoaktywów będący osobą fizyczną« oznacza 'użytkownika kryptoaktywów będącego osobą fizyczną', który nawiązał relację z 'raportującym dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów' na dzień 31 grudnia 2025 r.
5. »Użytkownik kryptoaktywów będący podmiotem« oznacza 'użytkownika kryptoaktywów', który jest 'podmiotem'.
6. »Istniejący użytkownik będący podmiotem« oznacza 'użytkownika kryptoaktywów będącego podmiotem', który nawiązał relację z 'raportującym dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów' na dzień 31 grudnia 2025 r.
7. »Osoba raportowana« oznacza 'osobę z państwa członkowskiego' inną niż 'osoba wyłączona'.

8. »Osoba z państwa członkowskiego« w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego oznacza 'podmiot' lub osobę fizyczną będących rezydentami państwa członkowskiego na mocy prawa podatkowego tego państwa członkowskiego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa członkowskiego. W tym celu 'podmiot' taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danym 'podmiotem'.
9. »Osoby kontrolujące« oznaczają osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad 'podmiotem'. W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust – termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin »osoby kontrolujące« należy interpretować w sposób spójny z terminem »beneficjent rzeczywisty« zdefiniowanym w art. 3 pkt 6 dyrektywy (UE) 2015/849, w zakresie, w jakim dotyczy on 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów'.
10. »Aktywny podmiot« oznacza dowolny 'podmiot' spełniający dowolne z następujących kryteriów:
 - a) mniej niż 50 % dochodu brutto 'podmiotu' za poprzedni rok kalendarzowy lub inny stosowny okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez 'podmiot' w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;
 - b) zasadniczo wszystkie czynności 'podmiotu' obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność 'instytucji finansowej', z wyjątkiem sytuacji, gdy dany 'podmiot' nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz *private equity*, fundusz *venture capital*, fundusz typu *leveraged buyout* lub dowolny inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
 - c) 'podmiot' nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność 'instytucji finansowej', pod warunkiem że dany 'podmiot' nie kwalifikuje się do tego wyjątku po dacie, która przypada 24 miesiące po dacie początkowego utworzenia tego 'podmiotu';
 - d) 'podmiot' nie był 'instytucją finansową' w ciągu ubiegłych pięciu lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działalności w dziedzinie innej niż działalność 'instytucji finansowej';
 - e) 'podmiot' zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z 'podmiotami powiązаныmi', które nie są 'instytucjami finansowymi', lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz dowolnego 'podmiotu' niebędącego 'podmiotem powiązany', pod warunkiem że grupa wszelkich takich 'podmiotów powiązanych' prowadzi głównie działalność inną niż działalność 'instytucji finansowej'; lub
 - f) 'podmiot' spełnia wszystkie następujące wymogi:
 - (i) ma siedzibę i prowadzi działalność w swojej jurysdykcji rezydencji wyłącznie do celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub ma siedzibę i prowadzi działalność w swojej jurysdykcji rezydencji i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracowniczą, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie na rzecz promowania dobrobytu społecznego;
 - (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w swojej jurysdykcji rezydencji;
 - (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
 - (iv) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji rezydencji tego 'podmiotu' lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na jakikolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub 'podmiotu' niebędącego 'podmiotem' charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez 'podmiot' działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą rzeczywistą wartość rynkową nabytego przez ten 'podmiot' majątku; oraz

- (v) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji rezydencji tego 'podmiotu' lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego 'podmiotu' wszystkie jego aktywa zostały przekazane 'podmiotowi rządowemu' lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi jurysdykcji rezydencji tego 'podmiotu' lub dowolnym jednostkom terytorialnym niższego szczebla danej jurysdykcji.

E. Osoba wyłączona

1. »Osoba wyłączona« oznacza:

- a) 'podmiot', którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych;
- b) dowolny 'podmiot' będący 'podmiotem powiązany' 'podmiotu' określonego w lit. a);
- c) 'podmiot rządowy';
- d) 'organizację międzynarodową';
- e) 'bank centralny'; lub
- f) 'instytucję finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w części E pkt 5 lit. b).

2. »Instytucja finansowa« oznacza 'instytucję powierniczą', 'instytucję depozytową', 'podmiot inwestujący' lub 'określony zakład ubezpieczeń'.

3. »Instytucja powiernicza« oznacza dowolny 'podmiot', który – w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej – przechowuje 'aktywa finansowe' na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie 'aktywów finansowych' na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej 'podmiotu', jeżeli jego dochody brutto przypadające na przechowywanie 'aktywów finansowych' i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % dochodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli nie są one tożsame) poprzedzającym rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'.

4. »Instytucja depozytowa« oznacza dowolny 'podmiot', który:

- a) przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej; lub
- b) przechowuje 'pieniądz elektroniczny' lub 'cyfrowe waluty banku centralnego' na rzecz klientów.

5. »Podmiot inwestujący« oznacza dowolny 'podmiot':

- a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); wymianę walut; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; zbywalnymi papierami wartościowymi; lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania 'aktywami finansowymi', środkami pieniężnymi lub 'raportowanymi kryptoaktywami' w imieniu innych osób; lub
- b) którego dochody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub 'raportowanych kryptoaktywów' lub obrót tymi 'aktywami finansowymi' lub 'raportowanymi kryptoaktywami' lub 'aktywami finansowymi' lub 'raportowanymi kryptoaktywami' do celów części E pkt 5 lit. b), jeżeli dochody brutto danego 'podmiotu' przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % dochodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'.

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej 'podmiot' wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części E pkt 5 lit. a), lub że dochody brutto 'podmiotu' przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub 'raportowanych kryptoaktywów' lub obrót tymi 'aktywami finansowymi' lub 'raportowanymi kryptoaktywami' do celów części E pkt 5 lit. b), jeżeli dochody brutto danego 'podmiotu' przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % dochodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'.

Do celów części E pkt 5 lit. a) ppkt (iii) termin »inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania 'aktywami finansowymi', środkami pieniężnymi lub 'raportowanymi kryptoaktywami' w imieniu innych osób« nie obejmuje świadczenia usług polegających na realizacji 'transakcji wymiany' na rzecz lub w imieniu klientów. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje 'podmiotu', który jest 'aktywnym podmiotem', ponieważ podmiot ten spełnia dowolne z kryteriów określonych w części D pkt 10 lit. b)–e).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny z podobnym sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w art. 3 pkt 2 dyrektywy (UE) 2015/849.

6. »Określony zakład ubezpieczeń« oznacza dowolny 'podmiot' będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera 'pieniężną umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.
7. »Podmiot rządowy« oznacza rząd jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla jurysdykcji (które – w celu uniknięcia wątpliwości – obejmują kraje związkowe, prowincje, okręgi lub gminy), lub dowolną agencję lub instytucję jurysdykcji będącą w całości własnością jurysdykcji lub dowolnych z wyżej wymienionych jednostek. Kategoria ta obejmuje integralne części, podmioty kontrolowane, a także jednostki terytorialne niższego szczebla jurysdykcji.
 - a) »Integralna część« jurysdykcji oznacza dowolną osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jego własnym rachunku lub na innych rachunkach danej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie może przynosić korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządzającą działającymi w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.
 - b) »Podmiot kontrolowany« oznacza 'podmiot', który jest odrębny w formie od jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
 - (i) 'podmiot' ten jest w całości własnością co najmniej jednego 'podmiotu rządowego' i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;
 - (ii) dochody netto tego 'podmiotu' są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego 'podmiotu rządowego', a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej; oraz
 - (iii) po rozwiązaniu tego 'podmiotu' jego aktywa powierzone są co najmniej jednemu 'podmiotowi rządowemu'.
 - c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania podmiotu rządowego do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.
8. »Organizacja międzynarodowa« oznacza dowolną organizację międzynarodową lub dowolną jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową):
 - a) w skład której wchodzi głównie rządy;
 - b) która zawarła z jurysdykcją obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub zasadniczo podobne porozumienie; oraz
 - c) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.
9. »Aktywa finansowe« obejmują papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczywistą w spółce osobowej lub truście charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wiarygodności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę swapu (na przykład swapy stóp procentowych, swapy walutowe, swapy bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, swapy towarowe, swapy akcyjne, swapy indeksowe i podobne umowy), 'umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź dowolny udział (łącznie z kontraktem terminowym typu future lub kontraktem terminowym typu forward lub opcją) w papierze wartościowym, 'raportowanymi kryptoaktywami', udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie swapu, 'umowie ubezpieczenia' lub 'umowie renty'. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.

10. »Udział w kapitale« oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej 'instytucją finansową', udział w kapitale albo zyskach spółki. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' 'udział w kapitale' uważa się za udział posiadany przez dowolną osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub dowolną inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. 'Osoba raportowana' będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli posiada ona prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
11. »Umowa ubezpieczenia« oznacza umowę (inną niż 'umowa renty'), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.
12. »Umowa renty« oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za 'umowę renty' zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką danego państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.
13. »Pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza 'umowę ubezpieczenia' (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma 'wartość pieniężną'.
14. »Wartość pieniężna« oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin 'wartość pieniężna' nie obejmuje kwoty należnej na podstawie 'umowy ubezpieczenia':
 - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
 - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z 'umową ubezpieczenia' (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
 - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy 'umowy ubezpieczenia', na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w lit. b); lub
 - e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu 'umowy ubezpieczenia', zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, która będzie należna z tytułu umowy.

F. Pozostałe

1. »Procedury należytej staranności wobec klienta« oznaczają procedury należytej staranności wobec klienta 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 lub podobne wymogi, którym podlega ten 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów'.
2. »Podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja.
3. 'Podmiot' jest »podmiotem powiązany« innego 'podmiotu', jeżeli jeden z 'podmiotów' kontroluje drugi podmiot lub obydwa 'podmioty' pozostają pod wspólną kontrolą. W tym celu kontrola oznacza bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym 'podmiocie'.

4. »Oddział« oznacza jednostkę, działalność lub biuro 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów', które są traktowane jako oddział zgodnie z systemem prawnym danej jurysdykcji lub które są w inny sposób regulowane zgodnie z prawem danej jurysdykcji jako odrębne od innych biur, jednostek lub oddziałów 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów'. Wszystkie jednostki, przedsiębiorstwa lub biura 'raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' w jednej jurysdykcji traktuje się jako jeden oddział.
5. »Skuteczna kwalifikująca umowa między właściwymi organami« oznacza umowę między właściwymi organami państwa członkowskiego a jurysdykcją spoza Unii, która to umowa wymaga automatycznej wymiany informacji odpowiadających informacjom określonym w sekcji II część B niniejszego załącznika, jak określono w akcie wykonawczym zgodnie z art. 8ad ust. 11.
6. »Kwalifikowana jurysdykcja spoza Unii« oznacza jurysdykcję spoza Unii, która zawarła 'skuteczną kwalifikującą umowę między właściwymi organami' z właściwymi organami wszystkich państw członkowskich, które zostały wskazane jako jurysdykcje raportowane w wykazie opublikowanym przez jurysdykcję spoza Unii.
7. »NIP« oznacza numer identyfikacyjny podatnika (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru). 'NIP' to dowolny numer lub kod, który właściwy organ wykorzystuje do identyfikacji podatnika.
8. »Usługa identyfikacyjna« oznacza proces elektroniczny udostępniony bezpłatnie przez państwo członkowskie lub Unię 'raportującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów' w celu ustalenia tożsamości i rezydencji podatkowej 'użytkownika kryptoaktywów'.

SEKCJA V

SKUTECZNE WYKONANIE

- A. Przepisy w zakresie egzekwowania wymogów dotyczących gromadzenia i weryfikacji określonych w sekcji III
 1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki nakładające na 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów' obowiązek egzekwowania wymogów dotyczących gromadzenia i weryfikacji na podstawie sekcji III w odniesieniu do ich 'użytkowników kryptoaktywów'.
 2. Jeżeli 'użytkownik kryptoaktywów' nie przekaze informacji wymaganych na podstawie sekcji III po dwóch upomnieniach następujących po pierwotnym wniosku wystosowanym przez 'raportującego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów', lecz nie wcześniej niż po upływie 60 dni, 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' uniemożliwia 'użytkownikowi kryptoaktywów' dokonywanie 'raportowanych transakcji'.
- B. Zasady zobowiązujące 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów' do prowadzenia dokumentacji dotyczącej podjętych przez nich kroków oraz wszelkich informacji, które posłużyły za podstawę spełnienia obowiązków sprawozdawczych i wykonania procedur należytej staranności, a także odpowiednich środków w celu uzyskania tej dokumentacji
 1. Państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki nakładające na 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów' obowiązek prowadzenia dokumentacji dotyczącej podjętych kroków oraz wszelkich informacji, które posłużyły za podstawę spełnienia obowiązków sprawozdawczych i wykonania procedur należytej staranności określonych odpowiednio w sekcjach II i III. Taka dokumentacja musi pozostać dostępna przez wystarczająco długi czas, a w każdym przypadku przez okres nie krótszy niż pięć lat, lecz nie dłuższy niż 10 lat po zakończeniu okresu, w którym 'raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów' ma obowiązek przekazywać informacje, jeżeli informacje te podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu na mocy sekcji II.
 2. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, w tym możliwość skierowania do 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów' nakazu zgłaszania informacji, w celu zapewnienia zgłaszania właściwemu organowi wszystkich niezbędnych informacji, tak aby organ ten mógł spełnić obowiązek dotyczący przekazywania informacji zgodnie z art. 8ad ust. 3.
- C. Procedury administracyjne służące weryfikacji przestrzegania obowiązków sprawozdawczych i procedur należytej staranności przez 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów'

Państwa członkowskie określają procedury administracyjne służące weryfikacji przestrzegania przez 'raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów' obowiązków sprawozdawczych oraz procedur należytej staranności określonych odpowiednio w sekcjach II i III.

- D. Procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań w odniesieniu do ‘raportującego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów’, jeżeli zgłoszone informacje są niepełne lub nieprawidłowe

Państwa członkowskie określają procedury służące podjęciu dalszych działań w odniesieniu do ‘raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów’, jeżeli zgłoszone informacje są niepełne lub nieprawidłowe.

- E. Procedura administracyjna do celów udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze ‘dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów’

Właściwy organ państwa członkowskiego udzielającego ‘dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów’ zezwolenia na prowadzenie działalności zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/1114 przekazuje właściwemu organowi na mocy niniejszej dyrektywy, jeżeli jest to inny organ – regularnie i najpóźniej przed dniem 31 grudnia danego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego – wykaz wszystkich ‘dostawców usług w zakresie kryptoaktywów’, którym udzielono zezwolenia na prowadzenie działalności.

- F. Procedura administracyjna do celów jednorazowej rejestracji ‘operatora kryptoaktywów’

1. ‘Operator kryptoaktywów’ będący ‘raportującym dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów’ zdefiniowanym w sekcji IV część B pkt 3 rejestruje się, na mocy art. 8ađ ust. 7, we właściwym organie państwa członkowskiego, określonym zgodnie z sekcją I część A pkt 2 lit. a), b), c) lub d) lub z sekcją I część B, przed upływem okresu, w którym taki ‘operator kryptoaktywów’ musi przekazać informacje określone w sekcji II część B. Jeżeli taki ‘operator kryptoaktywów’ spełnia warunki określone, odpowiednio, w sekcji I część A pkt 2 lit. a), b), c) lub d) lub w sekcji I część B w więcej niż jednym państwie członkowskim, rejestruje się on, na mocy art. 8ađ ust. 7, we właściwym organie jednego z tych państw członkowskich przed upływem okresu, w którym taki ‘operator kryptoaktywów’ musi przekazać informacje określone w sekcji II część B.

Niezależnie od części F pkt 1, akapit pierwszy ‘operator kryptoaktywów’ będący ‘raportującym dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów’ zdefiniowanym w sekcji IV część B pkt 3 nie rejestruje się we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym taki ‘operator kryptoaktywów’ nie jest zobowiązany do spełnienia obowiązków sprawozdawczych ani wymogów należytej staranności określonych odpowiednio w sekcjach II i III, na mocy sekcji I części C, D, E, F, G, lub H, z racji tego, że takie wymogi i obowiązki zostały spełnione przez takiego ‘operatora kryptoaktywów’ w dowolnym innym państwie członkowskim.

2. W momencie rejestracji ‘operator kryptoaktywów’ przekazuje państwu członkowskiemu swojej jednorazowej rejestracji, określonej zgodnie z częścią F pkt 1, następujące informacje:

- a) nazwę;
- b) adres pocztowy;
- c) adresy elektroniczne, w tym adresy stron internetowych;
- d) każdy numer ‘NIP’ wydany ‘operatorowi kryptoaktywów’;
- e) państwa członkowskie, w których ‘użytkownicy raportowani’ są rezydentami w rozumieniu sekcji III części A i B;
- f) wszelkie ‘kwalifikowane jurysdykcje spoza Unii’, o których mowa w sekcji I część C, D, E, F lub H.

3. ‘Operator kryptoaktywów’ powiadamia państwo członkowskie, w którym dokonuje jednorazowej rejestracji, o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych na podstawie części F pkt 2.

4. Państwo członkowskie, w którym ‘operator kryptoaktywów’ dokonuje jednorazowej rejestracji, przydziela mu indywidualny numer identyfikacyjny i powiadamia o nim drogą elektroniczną właściwe organy wszystkich państw członkowskich.

5. Państwo członkowskie w którym ‘operator kryptoaktywów’ dokonuje jednorazowej rejestracji, ma możliwość usunięcia ‘operatora kryptoaktywów’ z centralnego rejestru takich operatorów w następujących przypadkach:

- a) jeżeli ‘operator kryptoaktywów’ powiadomi dane państwo członkowskie, że nie ma już ‘użytkowników raportowanych’ w Unii;
- b) w przypadku braku powiadomienia zgodnie z lit. a) – jeżeli istnieją powody, aby stwierdzić, że zaprzestano działalności ‘operatora kryptoaktywów’;

- c) jeżeli 'operator kryptoaktywów' nie spełnia już warunków określonych w sekcji IV część B pkt 2;
 - d) jeżeli państwa członkowskie cofnęły rejestrację dokonaną u swoich właściwych organów zgodnie z częścią F pkt 7.
6. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o każdym 'operatorze kryptoaktywów' w rozumieniu sekcji IV część B pkt 2, który posiada 'użytkowników raportowanych' będących rezydentami w Unii i który jednocześnie nie zarejestrował się zgodnie z niniejszą częścią. Jeżeli 'operator kryptoaktywów' nie wywiąże się z obowiązku rejestracji lub jeżeli jego rejestracja została cofnięta zgodnie z częścią F pkt 7 niniejszej sekcji, państwa członkowskie podejmują – bez uszczerbku dla art. 25a – skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające środki, aby wyegzekwować przestrzeganie przepisów w swojej jurysdykcji. Wybór takich środków pozostaje w gestii państw członkowskich. Państwa członkowskie dążą również do koordynacji swoich działań służących egzekwowaniu przestrzegania przepisów, w tym – w ostateczności – uniemożliwieniu 'operatorowi kryptoaktywów' prowadzenia działalności w Unii.
7. Jeżeli 'operator kryptoaktywów' nie wywiąże się z obowiązku zgłoszenia zgodnie z sekcją II część B niniejszego załącznika po dwóch upomnieniach skierowanych przez państwo członkowskie, w którym dokonał jednorazowej rejestracji, to państwo członkowskie jednorazowej rejestracji podejmuje – bez uszczerbku dla art. 25a – środki niezbędne w celu cofnięcia rejestracji 'operatora kryptoaktywów' dokonanej zgodnie z art. 8ad ust. 7. Rejestracja zostaje cofnięta nie później niż po upływie 90 dni, lecz nie przed upływem 30 dni po drugim upomnieniu.”
-